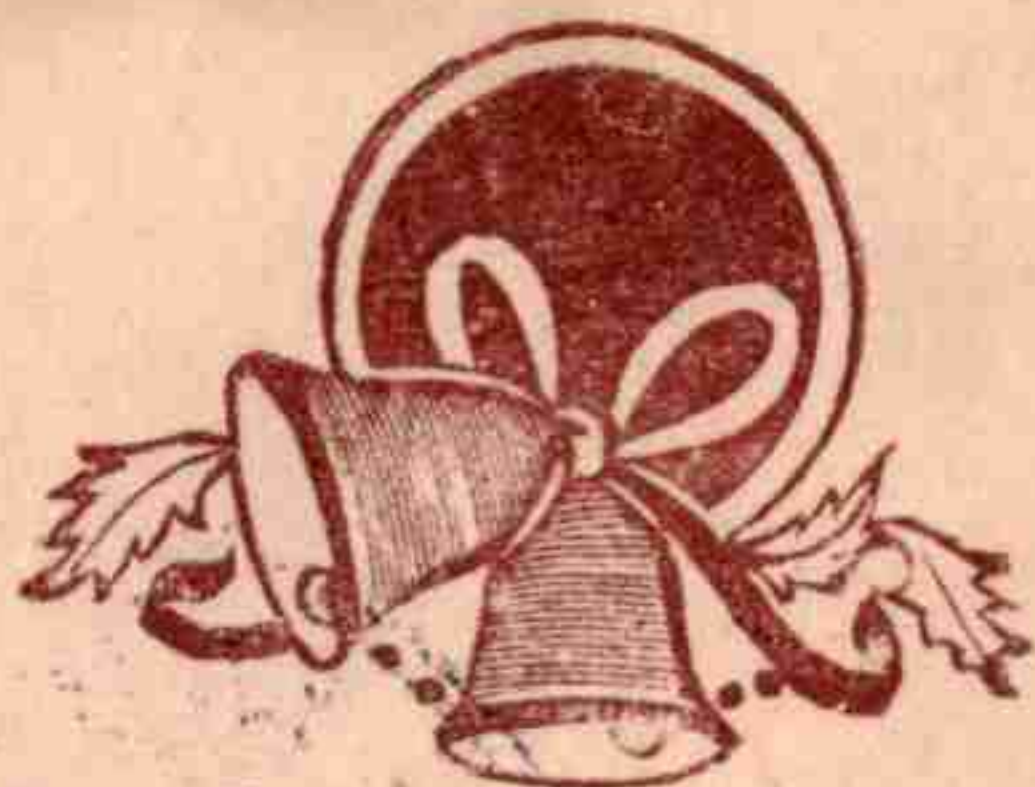

పిలవగ్రోవి

894.8271
GNA

కళా ప్రహరణ
డాక్టర్ యస్. టి. జ్ఞానానందకవి

CP

**Dr. B. R. AMBEDKAR
OPEN UNIVERSITY
LIBRARY
HYDERABAD-500 033**

తొలి పలుకు

రసజపాఠకలోకమునకు

నావ్రాసిన ఖండకావ్యములలో ఈపిల్లనగ్రోవి యొకటి. పిల్లనగ్రోవి యనగా ఊడుట కనువుగా బెజ్జములువేసిన వెదురు గొట్టము లేదా మురళి అనునది మరొకయర్థము.

మురళిని యశోదానందనుడు ఊదినా డనుట జగత్ప్రసిద్ధమైన విషయము. ఆవేణువు అహిమస్తములకు నొయ్యారము నేర్పించినదట. తద్దానమునకు మొదవులు మోరలెత్తిన వట. చెట్టుచేమలు కుట్టలిందిన వట. పిల్లనగ్రోవి అంతటి మహాచైతన్యమును ప్రకృతిలోని జీవరాశికి నిచ్చినదని దాని గొప్పదనము నిందుమూలముగా తెలియగలదు. పిల్లనగ్రోవి నూడుటలోని దాని గానమాధుర్యములో నెంతటి యద్భుతశక్తి నిమిడియున్నదో యనికూడ తెలియవచ్చును. ఈగాథ యొక పురాణమునకు చెందినది.

బైబిలులో దావీదు అనునొక డున్నాడు. అతడు కవి, గాయకుడు, భక్తుడు. అన్నిటికంటె ఒక మహారాజు. అతడు గూడ సంగీతకళారహస్యనిధియగుటవలన తన ఇలువేల్పును స్మరించుటకు ఈక్రింది గేయమును హృద్యముగా గాన మొనరించినాడు.

(“తంతివాద్యములతోను పిల్లనగ్రోవితోను ఆయనను స్తుతించుడి”) ఇతడుగూడ పిల్లనగ్రోవిపదమునే వాడెను.

ఏది ఏమైనను మొత్తముమీద పిల్లనగ్రోవిద్వారమున
ఆవిర్భవించిన మాధురీగానరసఫణితి లక్షణమట్టిది.

మఱి నా యీరచనకుసంబంధించిన పిల్లనగ్రోవి యొక
వంక జీవచైతన్యమునకు భక్తిప్రదర్శనకు తావునిచ్చునో
లేదోకాని తరతరాలుగా హిందూసంఘములో తైత్తిక్కలాడు
చున్న కులవర్గవిభేదపై శాచి కీ మహోగ్రపద విజృంభణతాం
డనోద్ధతికి కుమిలిపోయిన నా అంతరంగక్షేత్రముగో మొలి
చిన భావతరంగములే ఈపిల్లనగ్రోవి.

అనుక్షణము మానవసమాజములో చెలరేగుచున్న
తీవ్రసంక్షోభములకు, దారిద్ర్యరేఖను దాటని బహుజనావళుల
ఆక్రిందనఆర్తనాదాలకు, వైవిధ్యములైన భావపరంపరలకు
ప్రతీక ఈపిల్లనగ్రోవి. ఈనా వేణువు నిక్వాణములో నిన
దించిన మహోర్తనాదమునందలి గానము భృతిజనాళికి క్షతి
జనావళికి మోదము కూర్చునో లేదో సమయపురుషుడే నిర్ణ
యింపవలెను. నా నిర్ణయ మేపాటిది?

నేడు సాహిత్య మెన్నిపోకడలుగా పయనించుచున్నదో
కళనెఱిగినవా రెఱుగుదురు. ఆయా ప్రక్రియల తరతమ
భేదములతో నాకు పనిలేదు. దానిపై పెత్తనముసాగించు
నధికారముద్రయునులేదు. ఎన్ననుకున్నను ఏప్రక్రియయైనను
మానవకళ్యాణకారకమైనదిగా నుండవలెను. దానికి గుండెను
తాకు రసప్రస్థులములైన శబ్దములు కావలయును. ఆ శబ్దముల

యందు రసముండకపోదు. ఆరసము హృదయస్పందనమునకు దారితీయకపోదు. అట్టిది మానవాత్మను కదిలింపకపోదు. ఆవచ్చినశబ్దము అప్రియశబ్దముగా రావలెను. అటుల రానిచో ఆశబ్దము హృద్యము కాదనవచ్చును. ఈ మహా సుందరశబ్దజాలము ప్రయోగించుట రసమెఱిగిన కవికే చెల్లును.

కవిత్వము రసజ్ఞులక మానందించుటకునై పుట్టినది. ఆకవి రచనలలో నేకొంచెమైన రసమున్నచో అతడు నిక్కమైన కవిగా చెప్పికోవచ్చును. ఆకవి తర్కము, వ్యాకరణము మొదలగు నాఱుశాస్త్రముల నెఱిగినవాడైనను నాతని రచనలయందు రసమింతయైన లేకున్నచో ఆరచన ప్రయోజనము లేనిదిగా మిగిలిపోవును. మఱియు వైశాస్త్రములు ఆనందము నిచ్చునవి కావు. కవిత్వమొక్కటే ఆనందమును ఇచ్చునది. ఎంతైన ఆలంకారికల మాటనెఱ్ఱిన కవితాసాహిత్య స్వరూపములగుఱించి నెంతైన వాకొనవచ్చును. అది ఇటు ప్రస్తుతము కానిది.

కవిత్వమునుగుఱించియు కవితాప్రక్రియలగుఱించియు నాభావములు నాకున్నవి. కవితాస్పందనకలిగిన ఏరచననైనను నే నాహ్వానింతును.

నా సాహిత్యజీవనయాత్రాపథములో ఉజ్వలదీప స్తంభాలుగా అమలిన శాంతిక్రాంతిమందిరాలుగా నా క్రిష్ణ

ఘట్టాలలో కళా బాంధవులుగా నిలిచి సాహిత్యవిలువలను తెలిసి
 మనసునిలిపి మన్నించిన సన్మానించిన మాన్యరసజ్ఞశిఖామణు
 లకు నా కృతజ్ఞతాప్రణామములు అర్పించుకొనుటలో తప్పు
 లేదనుకొందును. వారు డా॥ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి, డా॥ నీలం
 సంజీవరెడ్డి, డా॥ అయ్యదేవర కాశేశ్వర రావుపంతులు, డా॥ విశ్వ
 నాథ సత్యనారాయణ, బి. ప్రతాపరెడ్డి, ఎల్. మాల
 కొండయ్య, డా॥ ఎల్. బల్లెయ్య, కె. వి. ఆర్. చౌదరి,
 ఐ. పుల్లన్న, డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి, బొజ్జా ధర్మరాజు,
 యస్. రామాచారి, బి. వి. యస్. పాతుకు, బి. ధనంజ
 యుడు, పి. ఎమ్. మోహనరావు, డా॥ రెవ. కె. ఆర్. డేవిడ్,
 అమూల్యశ్రీ, కె. చంద్రియ్య, కె. పున్నయ్య, జె. రాజా
 రావు, గుమ్మడి జోసెఫ్, ఎమ్. జె. సుందరరావు, సి. రాములు,
 జె. ఎ. పాల్, యు. బి. రాఘవేంద్రరావు, కొప్పురావూరి
 సత్యనారాయణ, సైలాడ పైడితల్లినాయుడు ప్రభృతివరులు
 గాక ఇంక నెందరో రసజ్ఞతాసింధువులకు, దయాబంధువులకు
 నాశారద ఋణపడియున్నది. వీరిలో కొందరకు నంకిత మిచ్చి
 తిని. ఆ అంకితములలో నాసాహిత్యకవితాప్రసూనదామముల
 సమర్పించుకొంటిని. ఇది తెలుగుసాల మెఱిగినదే!

ఈగ్రంథమునకు వలసినంతగా కాకపోయినను అచ్చు
 ఖర్చునిమిత్తము సాయపడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకా
 డమీ కార్యవర్గమునకు నాటి తూర్పుగోదావరి జిల్లాకలెక్టరు
 ఎ. కె. గోయల్ గారికి నా ధన్యవాదములు.

చివరగా సాహిత్యతత్వమును గుఱించి టి. యస్. ఇలియట్
వక్కాణించిన వాక్యముతో ముగింతును.

The 'greatness' of literature cannot be determined solely by literary Standards; though we must remember that whether it is literature or not can be determined only by literary Standards.

కాకినాడ

28-7-1982

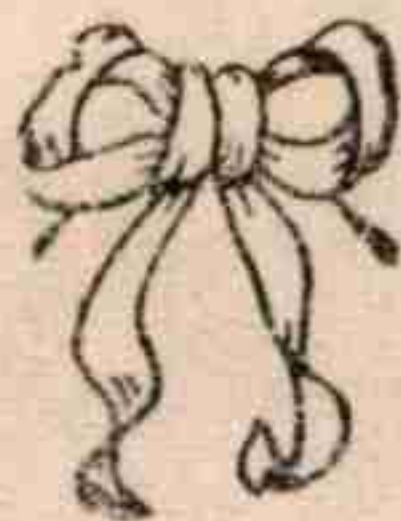
ఇట్లు

జ్ఞానానందకవి

విషయ సూచిక

విషయము	పుట
పిల్లనగ్రోవి	1
తెలుగుతల్లి	3
కాద్రి	12
నాన్న	14
జహ్వరు	15
సందేశము	16
క్రిస్మస్	21
విక్రమప్రభువు	22
కుటుంబనియంత్రణము	24
విద్యార్థులు	27
మద్యనిషేధకవితాసందేశము	30
మనవి.	34
గండికోట	36
దేశమనగ	38
ప్రశంస	43
చైతన్యవల్లి	46
ప్రత్యభినందన	52
సిగ్గుచేటు	61
నాజరేతుప్రభూ!	66
క్రిస్మస్	68

విషయము	పుట
ఎమర్జెన్సీ	71
భువనవిజయము	76
ఆశాసనము	78
ఉపదేశము	80
ప్రథమవర్ధంతి	85
హెచ్చరిక	89
తుఫాను	94
అరణ్యపుగోల	96
స్వాతంత్ర్యసందేశము	100
సుంకము	107
విశ్వసాధాత్రము	111
ఉగాది	115
ప్రత్యభినందనము	121
దుందుభి	128
గండపెండేర సన్మానము	133

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120

4

కృత్తిక :
జ్యోతిష శాస్త్ర పరిచయం

5

అంకితము

“సాహిత్య బంధువు”

శ్రీ కే. చంద్రయ్య, I. A. S. గారికి

7

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

కృతిన్యామి :

శ్రీ కె. చంద్రయ్య, I. A. S. గారు
(ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ మెంబరు)

9

అంకితము

శ్రీచక్రాంకితమూర్తియైన కరుణాసింధుండు లక్ష్మీమహే
లా చిత్రాబముదోచుకొన్న భువనాలంకారు డెవ్వేళ ధా
త్రీచక్రాన చిరాయురున్నతులతో ప్రేమన్ కటాక్షించు శ్రీ
కే చంద్రయ్యను ప్రాజ్ఞునిన్ విపులసత్కీర్తి ప్రభావోదయున్

న్యాయప్రోన్నతజీవితాశయ కళానందైక భావుండు వి
ద్యాయోగీంద్రుడు సాధుబాంధవుడు సత్యలాపి ఊణీజన
శ్రేయస్కాముడు కత్తివంశజుడు నౌశ్రీచంద్రయాఖ్యుండు భా
షాయోషిన్మణినైగ నిగ్యముల కాశాజ్యోతి వాక్రువ్వగన్.

దిశయిసుమంతలేని కడుదీనులకండగ నిల్చినట్టి ధీ
కుశలుడు స్నిగ్ధమానసుడు కోవిదుడోర్మికి తావలమ్ము స
ద్యశముగడించుకొన్న చరితార్థుడు చంద్రయ! మామకీనకా
వ్యశశిముఖన్ వరించుటదిభాగ్యముగాదలతుస్ మనమ్మునన్

తీయ్యని తేట తేనియల తీపులునిండిన గుండెకల్లి సా
 హోయ్య మహాహిమాలయ మహాశిఖరాలపయిన్ క్షుధార్తులన్
 నెయ్యము నీతినిష్ఠమెయినిల్పిన దివ్యపథానువర్తించం
 ద్రయ్యకు సుస్మితానన విరాజితమూర్తికి నౌశుభావభుల్

వాజమ్మోవ్వడొ సృష్టిజేసి మనుజవ్రాతమ్మునన్ భేదపున్
 బాజాఅందున నిల్వబెట్టినగతిన్ ఖండించువిజ్ఞానపున్
 తేజఃపుంజముగా రహించిన కళోన్మేషుండు సాలోచనా
 భ్రాజన్మంగళమూర్తి చంద్రయకు పూరాభోగభాగ్యంబులౌ

సరసవిద్యావిశేష కళాభిమానియై

నడచుసాహిత్య ఘంటాపథాన

దయివార హిత సుమదామమ్ము గీలించు

కమ్రక్షమాకాంత కంఠసీమ

సకలలోకముల ప్రశాంతత నెదగోరి

స్వాగతించును గాంధి యోగికతకు

విజ్ఞానచైతన్యవీధి విహారుడై

పలుకులమ్ముకు మేల్మీతిలకమద్దు

క్షీతిమహోన్నతంపు కీర్తి కిరీటమ్ము
 గొనినమానవోత్తమునకు మృదుల
 భాషణునకు రమ్యభావుకునకు గల్లు
 విధిహితాన సాంద్రవిభవవితతి

నిగ్గుల్ సిమ్మిన కమ్మనై న తెలుగున్ ప్రేమించి యెల్లప్పుడున్
 మొగ్గున్ జూపిన సాహితీరసిక తాభోజుండు చంద్రయ్య యే
 యెగ్గుల్ పల్కనిసత్కళాహితుడు సాహిత్యప్రపంచమ్ములో
 నిగ్గున్ జగ్గు యశాన వెల్లుత సమున్నిద్రప్రభావాధ్యుడై

జిల్లా యేలికగా దరిద్రులకు నిస్తే జస్వరూపాలకున్
 ఇల్లున్ వాకిలిలేనివారికి దయాదృక్ స్తముం జాచి వే
 నోళ్ళున్ వారిప్రశంసలంబడసి ధన్యుండైన చంద్రయ్య నా
 పిల్లన్ 'పిల్లనగ్రోవి' కావ్యసుతనున్ పెండ్లాడహర్షంబగున్

పుట్టినతోనె పూవునకుపుట్టును సాజముసౌరభమ్మద
 న్నట్టుల బాల్యమందెయెడయందున శారదనిల్వక్లిష్టసం
 ఘట్టనలందు తాల్మిగొనిగాఢ పరిశ్రమతోడ విద్యలో
 దిట్టతనమ్ముచూపిన సుధీనిధి! చంద్రయకున్ శుభావళుల్

పీలిచెనా చిందాడు పెదవిపై నమృతంపు

స్నేహధారాధునీ శీకరములు

నిలిచెనా హృద్విందు పులకితగాత్రయై

వెఱపెఱుంగని ధర్మసరసిజాక్షి

కొలిచెనా వక్రచేష్టలకు తావీయని

సత్యాలదేవి సాక్షాత్కరించు

తలచెనా హిమధరాధ్రమునైన నెదిరించి

స్థాపించు జయప్రతిష్ఠాపతాక

భువనహితముగోరు స్తవనీయచరితుండు

మాటతప్పనట్టి మానవుండు

గొనబుగొనము కలుగుఘనుడు శ్రీచంద్రయ్య

తేజరిలుత సాహితీజగాన

నెమ్మదిశాంతిచిహ్నమని నెమ్మదినమ్మిన మాననీయుడం

దమ్మగు సాహితీయ రచనాపటిమంగని పొంగిపోవు గం

ధమ్ముగలట్టి సంస్కృతికి స్తంభము దంభములేని యాశయా

ధ్వమ్మున సాగుచంద్రయ ప్రవర్ధిలుగాక ధరాతలమ్మునన్

కృషిపై నమ్మకమున్ గల
 ఋషి విద్యావేత్త గొప్ప ఋజుశాలి కళా
 సుషమాభాగ్యోదయుడౌ
 ధిషణుకు చంద్రయ్య యున్నతిన్ గొని వరలున్

ఐయేయస్సని పొంగిపోక వినయుండై వృత్తికెల్లప్పుడున్
 న్యాయంబున్ గలిగించి మానవతకున్ పట్టమ్ముగట్టించుటే
 ధ్యేయమ్మంచు నెడందనమ్మిన దయాద్రీభూతచేతస్కుడౌ
 ధీయాజ్ఞ్యులుడు చంద్రయాభిధుడు సందీపించు భాగ్యాలతో

రహిగురజాడ సుబ్రహ్మణ్యభారతి
 దేశీయగీతాల కాశచూపి
 ఘనశాక్యముని క్రీస్తుగాంధి సత్యాహింస
 ధర్మనిబద్ధపథాననడచి
 ధైర్యధూర్వహులు సీతారామరాజు భ
 గత్సింగు ఇలవుల కంజలిగచి
 చైతన్యభావాల జ్వాల యంబేద్కరు
 మహాదాశయములందు మనసునిలిపి

అభ్యుదయమహాక్రియావళుల కెడంద
 తావొసంగినట్టి ధన్యమూర్తి
 దీనజనశరణ్యుడైన చంద్రయ్య నా
 యక్షరాలనిలుచు నక్షరాల

సదయహృంతరాన నురుసాహసబుద్ధిని యేర్పరించె న
 భ్యుదయము దేశభాగ్యమునకుజ్వల మార్గమటంచు నెంచియ
 భ్యుదయపు పాఠశాలనదియున్ రచనల్ రచియించు వారికా
 స్పదమగురీతిగా నడిపెచంద్రయ సాహితికిన్ విధేయుడై

వార్తవలన వసుధబాగుపడినజాల
 టంచు 'నింకెలాబ' యన్నయొక్క
 వ్రాతప్రతిని చిన్నప్రాయాన స్థాపించి
 సలిపె దొడ్డసేవసాంఘికముగ

మానవత్వము నశింపజేయు దౌష్ట్యంపు
 మూఢవిశ్వాసాల ముదలకించి
 జనసమాజమునకు సౌఖ్యముగల్గించు
 సామ్యవాదానకు స్వాగతించి

గణనకెక్కినయట్టి గ్రామీణ ప్రగతిని
 ఖచితముగా నెదకాంక్ష సేసి
 జలపుత్తులును గిరిజనులును జీవింప
 మేలిమిగల పథకాలవైచి

చదువుకొనెడువేళ జాతీయభావాలు
 హృదయమందు రంగరించుకొనుచు
 మహితమానవతకు మన్ననలిడిన చం
 ద్రయ్యుయశము దిశలగ్రాలుగాక

క్రమశీలుండగు చంద్రయాఖ్యుడరయంగా మూలనక్షత్రల
 గ్నములోపుట్టిన కారణాన ఘనతన్ రాణించి విద్యాసము
 ద్రముదాటెన్ గయిపట్టెదొడ్డపదవుల్ ధర్మైకదీక్షాపర
 త్వము లక్ష్యముగనెంచు నాదుకృతిభర్తన్ జెందుభద్రా

వఘుల్

రాచరికపు చిహ్నమైచుట్టమై రాజ్య
 విస్తరణకు శౌర్యవీర్యమునకు
 కారణముదెలుప కత్తియా కత్తివం
 శాగ్రణికి మహిని చిరాయువగుత

వన్నెకెక్కిన గుంటూరు వంగవోలు
 మరియు హైదరాబాదును వెరశిమూడు
 మండలాల కధిపతియై మాననీయ
 చరిత సృష్టించె కత్తివంశజుడు తొల్లి

ఆవంశమందు పేరయ
 ఆవిర్భావమునొంది యలరెన్ సీతా
 దేవికినెనయగు రాగమ
 దేవిని పెద్దాడి సంతతిని రహిగాంచెన్

ఆసంతానమా వన్నెయు
 వాసియుగై కొన్నదగుటవలనను సుయశో
 భాసులు పుట్టిరియందున
 ధీసంపన్నుండు నాకృతిపతియొకండౌ

ప్రియసహధర్మచారిణి విమలాబాయి
 ప్రతిభకల్గిన మహావైద్యురాలు
 మొదటిపుత్తుండు 'ప్రఫుల్లచంద్ర' య కూడ
 జననుతింగొన్న భిషగ్వరుడు

తనర ద్వితీయనందనుడు 'ప్రదీప్ చంద్ర'

ఐ. యె. ఎస్. చదివిన ధీయుతుండు

అనవద్యగుణసుతయైన 'రత్నప్రభ'

ఐ. యె. ఎస్. కైకొన్న యమృతహృదయ

శారదయును సిరియు సంచరింతురుగాక

క్రమతదప్పకుండ కలసిమెలసి

సౌమ్యమూర్తియైన చంద్రయ్యగృహములో

అవనితలము నిలుచునంతవరకు

మితసంభాషణునకు సు

స్మితవదనాబ్జునకు శేముషీధుర్యునకున్

శ్రుతిహితనుతికిన్ విద్యా

పతికిన్ చంద్రయ్యకు శుభవర్ధిష్ఠునకున్

ప్రతిభాఖినికిన్ సమతా

మతికిన్ విలాసద్గుణై కమాన్యునకున్ మ

త్కృతిపతికిన్ జగతీజన

హితునకు చంద్రయ్యకు రసహృదయేశునకున్

జ్ఞానికి మానికి ధర్మ
 గ్లానివిరోధికి కళావిలాసునకు సుధీ
 జానికి సమతా మానవ
 తా నవతావాదికి కవితా హ్లాదునకున్

అనుపమగుణనిధికి యశో
 ధనికి హితవచనునకు సహృదయునకు ఋజువ
 ర్తనునకు నయవినయవిభూ
 షణునకు చంద్రయకు విబుధ సన్నతమతికిన్.

కాకినాడ
 28-9-82

—జ్ఞానానందకవి

పిల్లనగ్రోవి

ఘల్లనమ్రోగు నీచిఱుతగజ్జెలసవ్విడి విన్నయంత వ్రే
పల్లె చిగిరెచ్చనంట తనివారగ బృందయు పూచెనంట నీ
వల్ల మఱింతపుల్కలిడ పాడుము నాయెద నొక్కసారి నీ
పిల్లనగ్రోవినూది మురిపెమ్ములుమీఱ యశోదనందనా!

మొదవులు మోరలెత్తి యనుమోదముబొందెను నీపవిత్రపున్
పదములనంటినట్టి యమునానది పొంగెను గొల్లబొట్టెలం
దొదిగిన ప్రేమచిహ్నములహా! పులకాంకురపున్ స్వరూపమై
పొదలెను కృష్ణ! యీబ్రదుకుపొల్చును నీవొక పాటపాడుచో!

గరువించి మడుగులో తిరుగాడు కాళీయ

భుజగమ్ము నీపదమ్ముల కెఱంగె

బుడుతప్రాయమున నిన్ గడతేరప పాలిచ్చు

పూతన యల స్వర్గపురికి సనియె

తొడర నీడై న యెత్తులకు చిత్తయిపోయి
 కొసకు జరాసంధు డుసురువీడె
 తనిసి నీయుపదేశమునకు శక్రసుతుండు
 బవరమ్మసేయ గాండివముబట్టె

నిన్నుజూచి రుక్మిణీసతీప్రత్యంగ
 కములు పుల్కలెత్తె కంతుజనక!
 ఎడదపుల్కలెత్త నేది? పిల్లనగ్రోవి
 పాట నొక్క-తూరి పాడు కృష్ణ!

తెలుగు తల్లి

సంశీలింపగ పంచవింశతి సువర్ణ ప్రాయ! యుద్యత్కళా
ప్రాంశౌజ్వల్య కిరీటధారిణి! మహాప్రత్యగ్రవైభోగ్యవి
ద్యాంశస్ఫూర్తి సమగ్రసంభృతచరిత్రశ్రీ మహాంధ్రోర్వి! నీ
యంశంబందిన యీ తెలుగులకు నే డాశీస్సులందింపుమి!

సర్వసర్వంసహాచకృ కుడ్యములపై

చిందాడ నొగి గెల్పుసిడము నిల్పి

చివ్వనేయగ కాలుద్రువ్వి నవైరివ

ర్గమ్ము భీతిల్ల పాఠమ్ము నేర్పి

భృతిలేక చితికిపోయినయట్టి కటికిపే

దలపై ని కరుణాశ్రువులను చిమ్మి

వ్యవహారసంబంధవాణిజ్యమును చేయ

పొరుగుదేశాలతో పొందుసల్పి

యుగయుగాల వైభవోన్నతచరితమ్ము

నిలుపుకొంచు ధారుణీతలంపు

ప్రణతు లందికొన్న రమణీయమూర్తివి

వెలుగుపలుకువెల్లి! తెలుగుతల్లి!

నీ బాగోగులుచూడ నీబ్రతుకులో నిండింపభాగ్యాలు నే
 డో బంగారపురంధి వచ్చెను వినూతో త్సాహచైతన్యదీ
 ట్టాబద్ధుండగు అంజయూఖ్యుడు ప్రశస్త్రీలు గూర్పంగ నీ
 దే బాగైమ్ము సుఖంపు మోవెలుగువెల్లీ! తెలుతల్లీ!

యిలన్

తూరుపురేక చీకటులదొంతరలన్ తొలగించునట్లు దీ
 ట్టారమనీయపద్ధతుల సాంతముగా చెడుపోవునట్లు వి
 స్ఫారసుఖోన్నతుల్ సహనశాంతిమరీచులు నిండుగా జగా
 యారజతోత్సవమ్ము వెలయించుత నీకు మహాంధ్రభూమినీ!

మాయంబైన సమైక్యసాధనమహామాన్యత్వసోదర్యచి
 హ్నయత్తంపు సుగంధమారుతము లిష్టెనన్ గుబాళించుచో
 నీయాంధ్రప్రజకున్ ఘటిల్లెడినితల్లీ! మేల్మీసాభాగ్యముల్
 పూయింపింపు సమేకతాసురభిళమ్మున్ పుత్రులస్వాంతమున్

సమతయించుకలేని స్థానాన నారునా

ప్రాంతీయతత్వస్రవంతిధార

కలుషకర్మతులున్న నిలయాన పూడునా

దౌష్ట్యంపు వర్ణభేదాలయూబి

బ్రతుకీడ్వగలవారి క్షీతిలోన తగ్గునా
 హైన్యమా రాజకీయాలరభస
 కలితీ దగాజనమ్ముల ధరన్ మాయునా
 కుటిలంపు తలగోకికొ నెను చేష్ట

క్రీతుడాసులున్న పృథివిలో సమయునా
 కృష్టమైన దేబెరింపుబ్రతుకు
 మొలవనిమ్ము సహనము సుతాళిహృదయాల
 పలుకు వెలుగువెల్లి! తెలుగుతల్లి!

ఖుసి రహియింప నీచరితకున్ మొఱుగుల్ పచరించి దిగ్గిశా
 విస్తయశస్సు నిల్పుకొని వేషకలందిన నీకుమాళ్లలో
 నసహనదృష్టి పెచ్చరిలినందున నీబహునాయకత్వపున్
 పసకు పసందుచెడ్డది నివారణచేయుము తెల్లుతల్లిరో!

నీయాతిధ్యము నీయఖండచరితస్వీక్షించి వాశ్చాత్యదే
 శీయుల్ సన్నుతిజేసి నీదయిన యశార్జిత్యంపు మాధుర్యభా
 షాయాదోధిని నీది యెంతటిప్రశంసల్ సేసిరో తెల్లుత
 ల్లి! యానందఝరీతరంగములు మాయీగుండెలం బాఱెడిన్.

సాతవాహనుధరాజాను లేలిననాటి

సమధర్మతత్వమ్ము సాగునాడు

సహానశీలురు కుతుబ్బా లేలుబడి నాటి

మతసామరస్యమ్ము మలగునాడు

ఘనుడు రాయలకాలమున లచ్చి కవుల దా

రిద్యదేవిని త్రస్తరించునాడు

అంధ్రజాతిని సమయమున మల్లారెడ్డి

గొనబుబత్తిని యాదుకొన్ననాడు

తెలుగునాడు కాకతీయు లాంధ్రోర్వీశు

లేలునాటి శౌర్యమేలునాడు

సంతసించినట్టి సంతోష మీనేటి

తెలుగుజాతికిమ్ము తెలుగుతల్లి!

కళలన్ మెచ్చినయట్లు మెచ్చితుదకున్ కాలుష్యపున్ భేదపున్
కులవర్గాలను ప్రోత్సహించు రసికుల్ కుమ్మక్కుగానున్న యీ
తెలుగున్నేలను సంస్కృతిప్రసవ మేతీరున్ గుబాళించు నం
చెలుగెత్తన్ ఫలమేమి? తెల్గుదొరసానీ! సత్పురంధ్రీమాణీ!

చుట్టును జేరి జంబుకపుస్తోత్రములన్ పొనరించి పొట్టకై
 యెట్టియసభ్యకార్యములనేనియు సేయుచు సంచరించు నీ
 బట్టుల వందిమాగధుల వంచకులన్ కనిపెట్టుచో వ్యథా
 ఘట్టము లంతరించును సుఖాలొనగూడు మహాంధ్రభామినీ!

పరవళ్లుద్రొక్కి గ్రుడ్లుదిమి పాతినవంశ
 ధారామహానదీ దర్పమునకు
 కుటిలదంష్ట్రకలనెక్కొను ధారణాధాకి
 నీపిశాచీనై చ్యనృత్యమునకు
 మానవత్వము నశింపంజేయ నుద్ధతిన్
 సాగు నస్పృశ్యతాజాడ్యమునకు
 పుడమిని మేలుకొల్పెడు కావ్యములువ్రాసి
 సిలుగులందెడు కవిసింహమునకు

నెంతకుతిలపాటు నెంతదుఃఖోద్విగ్న
 హృదయవై చరించి యీమహాగ్ని
 కీలనవ్యహించి కెరలుచుంటివొ నీకు
 తెలియదా? జయోస్తు! తెలుగుతల్లి!

బులిపింపుల్ గలమోములో మొసలినవ్వుల్ చిందగా తీయగా
 పలుకుల్ పల్కిన తంతుగాండ్ర కెటులభ్యాసమ్ముగావించి ని
 శ్చలధర్మైకపథమ్ములో నడువగాశాసింతువో నాడె యు
 జ్వలభాగ్యమ్ములు త్రవ్వితండమగు వహ్వ ఆంధరాజ్యేందిరా!

నయాకాశపుదిక్కులో గలసెనో యేవార్ధిలో దాగెనో
 ఏయాన్నత్యధరాధ్రమందొదిగెనో యీవేళగాన్పింపడే
 మీ! యానీతిసహస్రతిగ్మరుచి తల్లీ! భ్రష్టమై హైన్యమై
 పోయెన్ మాతలలోనిభావములు మార్పుందెచ్చి పోషింపుమీ

కమ్మగరెడ్లు వెల్గులు వికాసము తెల్లుల కీయగా ప్రశ
 స్తమ్ముగరాజ్యపాలనము సల్పిరటంచు చరిత్రసెప్పు నా
 కమ్మని పాలనంబిపుడు గల్గవలెన్ తెలుగుల్ సమైక్యగం
 ధమ్మును పూసికోవలయు తప్పదులే, నవతాజగతులో!

ఉఱుమడే ఘనపోతులూరి వీరబ్రహ్మ

సంఘానజరుగు దౌష్ట్యమ్ముగాంచి

చెనకడే రెడ్డివేమనయోగికవిమూర్తి

కులమఠార్భటుల సంకెలలకలిగి

విసుగడే సంస్కర్త వీరేశలింగమ్ము
 బుద్ధిమాలినకృత్యములకు వగచి
 విడువడే కన్నటిబిందువుల్ బ్రహ్మార్షి
 పతితకులాల దుర్గతికి కుమిలి

అతులధైర్యశాలి అల్లూరి నొవ్వడే
 స్వేచ్ఛలేనిజాతి స్థితినెఱింగి
 వారిలోన మసలు ధోరణిసుతులలో
 నిలుపుకొనుము మరల తెలుగుతల్లి !

ఇటనిజమైన సత్కవికి నింతయు గౌరవమీయనట్టి సం
 కటపుపరిస్థితుల్ కలుగునా డిది చుట్టుపరిభ్రమించి చ
 ప్పటులను గొట్టువారలకు పట్టముగట్టిన దేశభక్తు లె
 ప్పటివలె తెల్గుతల్లి! కులవర్గవిభేదము లెంతు రెన్నగన్.

చాటించు నీమహోజ్వలకళాశక్తి ని
 ల్చిన యజంతాకుడ్యశిల్పరచన
 చూపించు నీతపస్సునకు తార్కాణగా
 తెలుగు కైతల్యమేలిపలుకుబడులు

చవిజూపు రసికతాజనము స్తోదింప నీ
 త్యాగయ్య మధురగానామృతమ్ము
 వినిపించు భక్తాళితనువు లుప్పొంగ నీ
 బమ్మెరాన్వయనిదా భాగవతము

పొలుచు నీదుకూచిపూడినాట్యకళా మ
 హావిభవము, చెప్పనంతులేని
 యశముగల్గుదాన యానాటిచరితమ్ము
 నిలుపుమమృతవల్లి ! తెలుగుతల్లి !

బహుతోషమున నాత్మబలిదానమిచ్చిన
 పాట్టిరాముని త్యాగఘట్టనమ్ము
 చెడుగువైరుకు తొమ్మిడియెదిర్చిన ప్రకా
 శము ధైర్యసాహసజయచరిత్ర
 తెలగాణమును మేలుకొలిపిన సురవర
 ము ప్రతాపరెడ్డి యనోఘబుద్ధి
 ఆంధ్రజాతినమైక్య మలరార శ్రమపడ్డ
 మాడపాటి యనన్యమహితదీక్ష

తెలుగునాటికే యుజ్వల్ జ్వలప్రశస్తి
 సంఘటిల్లెను నాటిపసందుచరిత
 తెలుగుజాతిహృద్విధిలో తిరుగనిమ్ము
 దివ్యభావాలవల్లి ! మా తెలుగుతల్లి !

తల్లీ ! యీరజతోత్సవాలు సముదాత్తంబైన నీపేరు రం
 జిల్లన్ జేయునుగాక ! ధర్మగుణరాశీభూతులైనట్టి నీ
 పిల్లల్ తెల్లులుసౌఖ్యసంపదలతో విశ్వంభరాదేవి వే
 నోళ్లన్ మ్రొక్క సుఖంతుగావుత ! చెలంగున్ గాక ! శాంతి

ద్వ్యతుల్.

1-11-1980

రా ద్రి

వాకోబూనగ భ్రష్టనాగరకతా పై శాచికీఘోర హిం
సాకాండోద్ధృతనాట్యభంగిమల, యూర్యా ద్వేషణోదగ్రహా
హాకారమ్ములతాండవార్భటుల విన్యాసాల మూర్తాన రా
ద్రీ ! కాల్వెటివనీకు స్వాగతమునందింతున్ శుభాకాంక్షీనై

వచ్చి సిద్ధార్థియేమి మాకిచ్చినాడు?
పగలు తగవులువర్గాల భుగభుగలను
రేపెనటుగాక రుద్రదాంశ రేఖగలుగు
నీకతానభాగ్యాలు సంధిల్లుగాక !

హాసజ్యోతులు సౌఖ్యజీవితములున్ హ్లాదక సంస్కారవి
ద్యాసౌరభ్యములున్ సమైక్యధిషణావ్యాహార రాగమ్ములున్
భాసింపింపగ జేయనేమియు తలంపన్ లేదులే; యెందుకో
ఈసిద్ధార్థి మఱేమిసేసెదవో రాద్రీ! నీదెభారమ్ముగున్.

సమతాపరిజ్ఞాన చైతన్యకాంతులు
 గుడిసెలోనికి జొచ్చుకొన్ననాడు
 సగటుమానిసి నిరాశాజీవి యెదలోసి
 దుఃఖతాపజ్వాల తొలగునాడు
 కొండంతబలముతో గ్రుడ్లుకుమినటంచు
 ధరలతైతక్కలు తెగ్గునాడు
 అర్హావశాసమతను గర్హించు కులమయ్య
 హృదయాన మాత్సర్యమింకునాడు

నాకయినవానిదగు జీవనమున చెలగు
 కొలదిపాటైన యానంద గుంఫనమ్ము
 నిలుచుచో నాల్గుకాలాలు నిక్కువముగ
 పలుకనాకింకనేమి కావలెను కాదీ !

ఎన్నో వేలయుగాదులీ ధరణిపైనేగెన్ వచింపన్ మఱిం
 కెన్నోయిట్టియుగాదు లీయవనిపై నేతెంచుగానీ తుధా
 భిన్నస్వాంతులకేమిసంతసముగల్గెన్ దోపిడిసంఘమం
 దెన్నాళ్ళిట్టులసాగుగంతులిడి ! కాదీ ! దుద్రభాగేశ్వరీ !

ఆకాశవాణి, 17-3-80.

నాన్న!

అవలోకింపగసీయనంతమగు మిథ్యాభ్రాన నత్యంబు రే
 ణువునై కొట్టుకపోవునన్ను భగవంతున్నేడి నా కోస మే
 పువులన్ పూజలుసల్పి వేడ్కగనినావో! తెల్లుదేశాన నా
 యవతారానకు కారణంబయిన నాన్నా! నీకు

సాష్టాంగముల్.

జ హ్ వా రు

అఱ్ఱులు సా చె నీధువనమంతయు నీదగు చెల్మిగోర్కయే
 గఱ్ఱయు లేసినీమహిత గాఢమహాధికతా సుధీసుధల్
 జుఱ్ఱు చుమేటి భారతముజూ చెను నీపరిపాలనమ్ము నో
 ఎఱ్ఱగులాబి కోటునధరించిన జహ్వారు! చెంగనాలగున్.

27-5-1974

సం దేశ ము

స్తోమంబున్ సహనంబుగల్గు హిమవత్ ఊణీద్ర కన్యాకుమా
 రీమధ్యస్థలి నాసహోదరులకున్ ప్రేమన్ ప్రపంచింతు నా
 శామానోజ్జ్వల భావిభారతమహాసందేశ మీనాటి బా
 ధామాలిన్యపుజీవితాల కురుచైతన్యమ్ము గల్పింపగన్.

విశ్వసర్వంసహోపీధులలో శాక్య

సన్నాస్యసిగీతాలు సాగునాడు

చలిచీమయునుగూడ నలిగిపోరాదన్న

జినమహాత్మునిపల్కు సెల్లునాడు

ప్రతివాని బ్రేమింపవలెనన్న క్రీస్తుని

సందేశగంధమిం పొందునాడు

పరమేశుదృష్టినంద తొకటేయన్నరా

మానుజువాగ్గంగ మసలునాడు

సత్యశాంతి ధర్మసౌజన్యరూపాలు

దీమసమునకలిసి తిరుగునాడు

విశ్వదిశలు మ్రొక్క విజయకేతనమెత్తు

శీరమెత్తి దీవ్యదార్ల భూమి !

క్షీతికొకనాడు పాఠములు సెప్పెను సంస్కృతిగూర్చి భారత
క్షీతి యదినేమనీవలనచిన్నమువైకి రహించుచో జగ
ద్ధితమయినిల్చు నీదయిన దేశముకీర్తి; వచింపగా నసం
గతమగుచేష్టలన్ సలుపగాదగదెన్నడు మంచి నెంచుమీ !

దురహంకారపు దుష్టభావుకుల తంతుల్ సాగనీరాదు దు
ర్భరదైన్యమున మున్గుపేదలక్షణాజ్ఞాల్ విజృంభింప రా
దరయన్ స్వార్థముగూడు కట్టుకొననీయన్ రాదు సంఘాన సో
దరభావాలు సమైక్యగంధలహారుల్ తారాడయత్నింపుమీ!

ఒక్కడు పచ్చగాబ్రతుకుచుండిన వానినిగాంచి నిప్పులన్
గ్రక్కినవాడు బాముకొనగల్గినదేమి? సహిష్ణుతాసుధా
ఋక్కులకాలవాలమగు నీయుషికల్పుల దివ్యసూమిలో
మిక్కిలితాండవింపవలె మేదురముల్ సముదారతత్త్వముల్.

గుండ్రద్రవింపజేయు రసగుంఢపుకైతల నల్లు సాహితీ
శౌండుని కాదరంబిడగజాలు రసజ్ఞకళాపదాధ్వనీ
నుండొకడున్నచో నపుడనూహ్యము సంస్కృతి విస్తరించి బ్ర
హ్మాండము నుద్ధరింపగల దట్టిదినేడిటచుట్టి ముట్టెడిన్,

బాహుటమ్ముగ తొమ్ముసూపి పెలుచన్ వర్ణక్రుధాభూత స
 న్నాహప్రోద్ధతి యావహించునెడ జ్ఞానజ్యోతిచల్లారి దు
 ర్గోహంధమ్మునముంచు దేశమును మీరున్ మీరుసంభావ్యపున్
 స్సాహార్దమ్ముల చెట్టవలుకొని దేశానన్ ప్రయాణింపుడి.

జాబాలునకు బ్రహ్మచర్యదీక్ష నొసంగి
 నట్టిగౌతమమాని పుట్టునాడు
 జాతిభేదముగూర్చి శంకరస్వామికి
 శివమూర్తి పాఠమ్ము సెప్పునాడు
 అరుసాన తొలికులాంతరపు పెండ్లికి పరా
 శరుడు త్రోవనుచూపి యరుగునాడు
 మనసార క్రొత్త దంపతులు వసిష్ఠుని
 సతికి జోహారులు సలుపునాడు

మానవత్వమొతగానొ నింగినిదాక
 పెరిగిపోయినదియ గుఱుతుసేయు
 మహితమైన నాటి మానవత్వపు విలు
 వలు రహించి పెరుగవలయునేడు,

శ్రేయోదాయకమైన పద్ధతికి స్వస్తింజెప్పి దుర్భావనా
 ఛాయల్ వెంబడిసాగుచో నిచటదౌర్జన్యము రాకాసియై
 న్యాయంబున్ దిగమ్రుంగి మానవత కన్యాయము చేకూర్చుని
 ఘోషయెనన్ నవభారతాభ్యుదయ మిట్ల గాలి కల్లాడెడిన్.

మొరయునా బహుకాలముననుండి పఱతెంచు

నార్షధర్మైక ఘంటారవము

విరియునా మహితఋగ్వీధీమహానంద

నోద్యానసమతా మహోద్యమలత

కురియునా యుపనిషద్గూఢతత్త్వకుజము

విందొనర్చెడి ఫలానందరసము

మురియునా ఘనమునీశ్వరుల బోధ సుధార

సప్రవాహాన విశ్వభువనము

ఇదిజరుగునాడు మానవులెల్ల రొకటి

యై ప్రయాణించెదరుగాక! యదియలేని

నాడు మానవత్వమునకు చీడపురుగు

దాపురించిన యట్టి చందంబె దోచు.

ఇటకర్ణం డను వాని నై పుణికిలేదే? యింతగుర్తింపదె
 ప్పటిదోయంచని యూహసేయగతలంపన్ రాదు నానాటికి
 ప్పటికిన్ భేదమొకింతలేదనెడు విద్వత్సూక్తి తధ్యమ్ముది
 క్కటముల్ మెచ్చగ నీవిధానమును విధ్యస్తమ్ముగావింపుమీ!

ఈవేళ నవభారతావనీ తలములో

కులమతమ్ములు క్రుమ్ముకొనగరాదు

ఈరోజు నడివీధిలో రాజకీయాలు

శిరమెత్తి గర్వాన తిరుగరాదు

ఈనాడు సంఘ సేవానూన కార్యాలు

స్వార్థమానవుడు చేపట్టరాదు

ఈదినమ్మున్ ప్రజాహితధర్మపీఠాన

దుండగీడెపుడు కూర్చుండరాదు

నాడు నాల్గుదెసలు నవనవోజ్వలపథ

కములు శాంతియుతముగా చెలంగు

సుఖితరంపు సౌధశిఖర మారోహించు

చిందులాడి నవ్యహిందు ధరణి.

క్రి స్మ సె

కలహాలెందుకురాని యట్టితరహాకార్పణ్య కాలుష్యముల్
 గల లోకానకు రక్షణంబిడగ స్వర్గశ్రీలపోనాడి మ
 ద్మ్యల, రక్షింపగవచ్చినట్టి నజరేతుగ్రామవాసీ! మహా
 జ్వలశాంతున్నతమార్గమందు భువి ప్రస్థానింపగాజేయుమీ!

జనులకంటికి గనరాని స్వర్గపురిని
 తృణముభాతిగా దలచి యీపృథివితలికి
 పరమహర్షమ్ము నియ్యగా వచ్చినట్టి
 ఘనయెహోవకుమార! ప్వాగతము నీకు.

ఈపాపాల వ్యథాక్రూధావసుధ కీవెంతో మహారక్షణ
 శ్రీపీయూషముపంచి పెట్టగ జగచ్ఛ్రీయార్థమై కన్యమే
 రీపావిత్ర్యపుగర్భ మందొదిగి తండ్రీపుట్టినావయ్య! నే
 డీపర్వమ్మున ధాత్రికౌత సుఖతాపేవాక సాభాగ్యముల్.

విక్రమ ప్రభువు

మురువును గూర్చుకై తకు ప్రమోదమునంది బహుకరించుమీ
పరమ రసజ్ఞతామధురభావనకున్ పృథివీశ! విక్రమే
శ్వర! యివిగో నమస్సులు పచారముసల్పుచునున్న మీయశ
శ్చరితకళావధూటి కనిశమ్ముభృశమ్ము ప్రశంసలయ్యెడిన్.

తలపన్ గుండె చెమర్చు నీతెలుగు పద్యాలన్నమీవంటి యు
త్కళరాజన్యలకెట్లు నచ్చినవో? యుత్సాహమ్మురెట్టింపనాం
ధ్రులలో మీరుమహాంధ్రులై మెలగి యెంతో తెల్గుభాషాసము
జ్జ్వలదీప్త్యన్నతికై శ్రమించిరిబుధశ్లాఘ్య! నమోవాకముల్.

విజ్ఞత రాణసెందవలె విశ్వమునందని మీరలెన్నో మా
నోజ్ఞములైన కల్పనలు నూల్కాన జేసితిరెంచ విద్యయన్
యజ్ఞముకోసమై జయపురాధిప! లక్షలుఖర్చువెట్టి మీ
విజ్ఞతకున్ ప్రతీకలివి విశ్వహితైషివి! విక్రమప్రభూ !

ఈ రసాంధ్రసాహితీ రాజ్యసీమలో
తెలివిదప్పినట్టి తెలుగుకళకు
పాలుపుమీర గొప్పమెలకువ గల్పించి
విందొనర్చినావు విక్రమేశ !

(విశాఖపట్టణములో నొకనాటి వర్ధంతిసభలో నాశు
వుగ జెప్పబడినవి. నాటిసభకు శ్రీ తెన్నేటి విశ్వనాథముగారు
అధ్యక్షులు)

కుటుంబ నియంత్రణము

శిష్యుడు :

జగతీచక్రమునందు మిక్కిలి ప్రశంసల్ గొంచు విజ్ఞానని
మ్మగలన్ పాఱగజేసి సంపదలతో భాసిల్లు నీ భారత
ప్రగతిన్ ముక్కలు సేయులేమికి జనాభాపడ్డ యీనాటి దు
ర్భగదై న్యమ్మున కేది హేతువు? గురుర్భ్రహ్మా! వచింపంగదే!

వలసినయంతభూవసతి ప్రస్తుతికెక్కిన శైలరాజముల్
కలకలులేని తోయములు గల్గునదీనదముల్ మహాటవీ
ఫలములు సర్వలోహములు బంగరుపంటలు పండుచున్నభూ
స్థలమున తిండితిప్పలకు టౌమమెటుల్ గలిగెన్ గురూత్తమా!

ఇతరులు తిన్నగాని మఱియెన్నడు సాపడనట్టి భారత
క్షీతియిపుడెంతయో ప్రగతిచెంది ధరాతలమందు కీర్తి గొం
చతిముదమున్ చరించుటలు నందఱెఱింగినదేకదా! జన
స్థితికి విషాదమందుట నిసీ! తగుకారణమేమి చెప్పుడి!

ఒకరుగాదు దేశముజ్వలభవితవ్య
పథమునందు నడువవలయు ననుచు
చెప్పవారు జనులశ్రేయస్సు గోరుచు
కారణమ్ము దెలుపగోరువాడ !

ఇంతకుముందు నెన్నడును నీసదుపాయములున్ ప్రణాళికా
కాంతుల జాడవీదెసల గానగలేవనవచ్చు భారతం
బంతయు సర్వసౌఖ్యములయందు విభాసిలగావలెన్ గదా !
అంతటి దింతగా దిగులునందుట కేమిటికారణంబగున్.

గురువు :

ఎన్నియుగములు దాటిననేమి? ఈయ
ఖండభారతదేశానకలుగు భూమి
యున్నదన్నట్టులేయుండు నన్నదొకటి
నిజము హేమసస్యాలుపండినను తుదకు.

ఎంత యుత్పత్తి పెరిగిననేమి? యెంత
యంత్రవస్తువుల్ పెరిగిన నసలు సేద్య
భూమిపెరుగుట కాధారమేమిలేని
కువలయానకు నేరీతి కుతుకమబ్బు ?

అతిమహనీయమైన పథకావళి వేలకువేలమించి య
ప్రతిహతమై నిరంతరము భారతమందున సాగుచుండ దు
స్థితికి ప్రధానమైన దొకచీకుసమస్య ఘటిల్లె నీజన
ప్రతతికతాన నీజనవితానము తగ్గినచో సుఖాబగున్.

ప్రగతివలెనన్న నీజనప్రభవ మిచట
నాగిపోవలె నాడు మహాభ్యుదయము
నలువలంకులు నిండి తాండవమొనర్చు
దేశజనయిత్రి యానందతీర్థమాడు.

తిరుగుముఖమ్మువట్టును యథేచ్ఛగ సంచరణంబొనర్చి గ్రు
డ్లురిమిన ఊమదేవత కుటుంబనియంత్రణమొక్కటే మహా
శరణము భారతీయులకు సత్వరశాంతికి దివ్యదోహద
స్ఫురణము శిష్య! భాగ్యములస్ఫూర్తికి తావల మీధరిత్రికిన్.

ఆకాశవాణి 9-10-76 (విజయవాడ)

విద్యార్థులు

ఆవేశముల సమ్మలన్ మఱచి విద్యాచింతనాధ్యేయపున్
 త్రోవల్పోవుచు శాంతికాములయి యేదోదివ్యచైతన్య ధా
 రావారాశిని నోలలాడుచును హర్షానం బ్రయాణింతు రీ
 నా విద్యార్థులు వారిలోనవిరిసెన్ నవ్యోదయాశాఘ్నబుల్.

ధూర్తభావాన నేదోవంకపెట్టి కా

లానకు "స్కూలు"కు రానివాడు

తినమర్చి తలిదండ్రులను మభ్యపఱచి ద

బ్బరలాడి వీధిలో తిరుగువాడు

నలుగురి కుఱ్ఱవాండ్రను వెంటనిడుకొని

చెడునినాదమ్ములు సేయువాడు

సరదాకునైన పుస్తకము చేబట్టక

వేళకు పాఠాలు విననివాడు

పాఠశాలలోన పనిచేసినట్టి నా

పాతికేండ్ల యనుభవమ్ములోన

బడికి నేడువచ్చి పాఠాలు విద్యార్థి

వినుట నవశకాన గనుట నిజము.

చదువన్నన్ హృదయాననెంచక తమాషాయంచు భావించి త
 ప్పిదముల్ సేయుచు సత్యమార్గమును విద్వేషించి వర్తించువా
 డది తప్పంచునెఱింగి నేడు క్రమతావ్యాయామబద్ధ స్పృహ
 స్పదనిర్మాణ ధురీణుడౌట కెద సంభావించు నీచర్యకున్.

ఏదో హేతువు దీనికయ్యెడినిగాదే? లేనిచో నేటికిం
 కేదీతావల మీప్రశాంతతకు నెన్నెన్నో యుగాల్దాటె న
 భ్యదయంబింతకు సంభవించినదె? నేడూహింప విద్యార్థులన్
 పృథులక్షాంతిసభాన నడ్పినయమెర్జెన్సిన్ స్రశంసించెదన్.

గుంపులుగుంపులై తిరుగుతుఱులు వేళకు పాఠశాలకున్
 జంపొనరింపకుండ కడుచక్క-గవచ్చుట దేశికున్ వచ
 స్సంపద లందుకోగలుగుజాలుట గొప్పవిశేషమే? చెలా
 యింపులుమాసిపోయినవి యీసరికాత్యయిక ప్రపత్తిచే.

తొల్లిటలేనిదేదో యొకతోరపుక్రొత్తదనమ్ము పిల్లలం
 దెల్లెడ గానిపించుట ప్రహృష్టమునందెద భావికాలసం
 ప్పులచరిత్రోభితులు సుందరరూపులు పిల్లవాండ్లు నే
 డెల్లదిశల్ ధ్వనించినవి యీనవజాగృతి డిండిమధ్వనుల్.

అనుటకేమి ? పదియనెనిమిది మాసాల
 చరితలోన మార్పు జరిగిపోయె
 క్రొత్త వెలుతురబ్బె క్రొత్త చైతన్యము
 బహువిధాల పిల్లవాండ్ర కబ్బె.

నేడురా నాపిల్లవాడు నిశ్చింతగా
 నక్షరజ్ఞానము నందుకొనుట
 నేడురా విద్యార్థి వేడుకమై పాఠ
 శాలకువచ్చి శిక్షణముగనుట
 నేడురా చదువుతోనాడు నావిద్యార్థి
 క్రమతాగుణంబులు గలిగియుంట
 నేడురా నాకుఱ్ఱవాడు నాయిష్టము
 నిట తలమీద కెక్కించుకొనుట

ఒక యపూర్వచలన ముఱ్ఱుతలూగింప
 వెలుగుబాట పాఠములను వైచి
 నడచుచున్నవారు నాడు విద్యార్థులు
 దేశమున కిదొక యదృష్టరేఖ.

31-1-77 ఆకాశవాణి (హైదరాబాదు)

మద్యనిషేధ కవితాసందేశము

సత్త్వసంభృతమాచు జాడ్యమౌఱుంగని
 దేహదార్ధ్యానకు దెబ్బగొట్టి
 శిరమెత్తి హాయిగా తిరుగాడువేళలో
 తోరంపుబ్రదుకులో దుమ్ముసల్లి
 ప్రతిభాప్రయాణ మార్గములోన నిలుచుండి
 భవితవ్యమున కడ్డుబండవైచి
 వృద్ధికాదగిన వివేకమ్ము నింకించి
 యింజెళ్ళపాదిని మంటగలిపి

తనమహాశక్తి యొక్క యూపునకు నిట్టె
 ధారుణీతలమెల్ల దద్దరిలిపోవ
 మద్యమనియెడు దయ్యంబుమసలు లెండు
 దాని గడతేర్పగా నేడు తరలిరండు.

అది యెవ్వనిశిరమ్ముపైనిలిచి నృత్యంబాడ కాంక్షించునో
 అది యేచోటుల జాతరల్ సలుప సేయన్ గ్రుక్కిళ్ళుల్ మ్రొంగునో
 బదవల్ రాసులు రాసులై పెరిగి తిప్పల్ గూర్చు నచ్చోట న
 య్యది దేశాన కనర్థదాయకము చెండాడన్ వలెన్ దీక్షమై.

గొడ్డలివెట్టు కీరితికి గోడునకున్ నిలయమ్ము వంశపున్
 దొడ్డచరిత్రకున్ విషము ధూర్తకున్ సయిదోడు లేమికిన్
 గడ్డ కుటుంబజాగృతికి గడ్డసమస్య నిరంతరంబెదో
 యడ్డగు మద్యభూతమును నంతము సేయుట యుక్తమాసుమీ!

ఈమద్యమ్మును భూతమిచ్చటనె యిట్లైయున్నచో భారత
 త్సామర్యాదకు సంస్కృతిప్రభకు ప్రస్తావింపమచ్చె యహో!
 భూమిచక్రములో సదా యపయశంబున్ పొందు మద్యంపుదు
 ర్వామోహమ్ము నశించుచో వెలుగుదివ్యస్వర్ణభాండారముల్.

తనసంతానము గోలుగోలుమన సంతాపింపజేయున్ నిరా
 శను జీవింపగజేయు దైన్యమున దుష్టంబైన కార్యాలకున్
 చనగాజేయు సమాజమధ్యమున భ్రష్టత్వమ్ముగల్పించు గా
 వున మద్యమ్మును పాటద్రోలినశుభమ్ముల్ వెంటరాపాడెడిన్.

తమిలోడనెపుడు మద్యముత్రాగి యొక్కండు
 తనకూతు సౌశీల్యమును హరించె
 మద్యమ్ముసేవించి మత్తుడై యొక్కండు
 దుష్టశిష్యులవల్ల దోషియయ్యె

మద్యపానముచేత మహనీయతనుగోలు
 పడినారు జేజేలవైరులెల్ల
 మధుసేవనము కడుమరగినందున దేవ
 తలు శక్తిగోల్పోవవలసివచ్చె

ఈ మహాపిశాచమా మద్యపానమ్ము
 దేవతలకు గట్టిదెబ్బగొట్ట
 జగతి మానవునకు ప్రగతిపథమ్మేది?
 మానవలయు మద్యపాన మింక.

రోగములబ్బు జీవితములో సుఖరాగము లింకిపోవు బా
 గోగులగాంచుపత్ని హృది గొందలమందును పిల్లవాండ్రు దు
 ర్యోగముపాలుసెందెదరు యోచనసేయగ దుర్భరంబగున్
 త్రాగినవానిజీవితవిధానము త్రాగుట మానగావలెన్.

ప్రవిమలజీవితమ్మును నిరర్థకమైనపథాననడ్పు నా
 సవమునుగ్రోలి జీవితముసల్పినవానికి నీధరాతలిన్
 చివరకు లాభమెంతనిన చేతికిచిప్పయెవచ్చు నీనిషా
 ధవులకు త్రాగుబోతులకు ధర్మమువీడిన కంకుభట్లకున్.

పేద గొప్పదనము లేదు మద్యవిశాచి
కింటనున్నసిరుల గెంటివైచి
సంతసించుటే, నిషాకూర్చి యేడ్పించు
టే; యదొక్కజన్మవృత్త మరయ.

మచ్చునకై నను మద్యపానవిశాచి
దేశాన తలయెత్తి తిరుగరాదు
చెడుగుపెంచిన యీ నిషిద్ధాంగణములోన
మనుజునిపాదాలు మసలరాదు
పరువు నీటనుముంచు పానశాలలకింక
నింతైన ప్రోత్సాహ మీయరాదు
మరి దొంగచాటుగా మద్యమమ్మిన దగా
గానితో చేతులు కలుపరాదు

గుండెనార్చివేసి కొదవలలో ముంచి
పాడుబతుకుదారి బట్టసేయు
గ్లానికిరవు మద్యపానవిశాచమ్ము
భారతమున గానబడగరాదు.

24-6-1978

మ న వి

రండు తరలిరండు గండాన మునిగిన
 తెనుగు ప్రజకు సాయము నొనరింప
 మహిత మానవతకు మారుపేరైనట్టి
 నెనరు నెఱపు మాననీయులార !

ప్రకృతి మానవునిపయి సవాలుసేసి
 ప్రళయభీకర జలధి తరంగములను
 రెచ్చగొట్ట తద్ధ్వంసనక్రియల కిప్పుడు
 నా తెలుగుజాతి యేడ్చుచున్నది గనుండు.

తెలుగునేలకెల్ల తిలకమ్ముగా వెల్లి
 అంద చందములను చిందినట్టి
 దివ్యభూమియైన దివిసీమ కష్టాల
 నాదుకొనగ క్షుధల నార్పరండు.

ఇచట వేలమంది మృత్యుధాటికి నిట్టె
 కాలగర్భమందు గలసినారు
 బ్రతికి బయటపడ్డవారికి మేల్సేయ
 పూనవలయు నిపుడు మానవాళి.

ఆరులై నవారి యంతరంగాలలో
 హర్షదీపకాంతి యలరవలెను
 సమతపంచిపెట్ట సకలప్రపంచమా !
 రమ్ము తెలుగునేల కొమ్మునిలువ.

10-12-1977

గం డి కో ట

తనబ్రదుకెల్ల శాంతియుతధర్మపథమ్మున సంచరింప నీ
చ్చినమొనగాడు వేదములతీవికి మూలమునైన గౌరవ
మ్మునకు నిదానమైన బలముంగల విప్రకులావతంసు డౌ
యనఘుడు విశ్వనాథమునకౌత జగా మగరాల సౌఖ్యముల్

10-18-1977

శ్రీమపడి పైకివచ్చుచు ప్రశస్తి వహింతురు కొంద రిద్దిస
త్యము; మఱికాళ్ళ వ్రేళ్ళబడి యాదురుకొందఱు విశ్వమందుమ
ధ్యమమిది స్వీయసత్కృషికినొను జయమొప్పుడైన విశ్వనా
థము తగుతారకాణయగు ధర్మము నాతనివెంబడించెడిన్.

ఉపనిషన్మత మహాతపనీయవీధిలో
స్వాంతంబుపొంగార సంచరించి
హూణభాషాకళావాణీమహాత్వ ని
స్తులనిగూఢార్థాల సాబగులెఱిగి

కమనీయ సుకవితాగాంగనిర్ఘ్నిరిలోన
 నానందమడర గాహనము సలిపి
 ప్రతిభావిశేషమ్ము పరికించి ప్రతిభకు
 టకటాంకులేని పట్టమ్ముగట్టి

తెలుగుసీమలోన నలుగురినోళ్ళలో
 మంచివా డటన్నమాట గలిగి
 బెండుపలుకులేని గండికోటకులాబ్ధి
 చందిరునకు శుభము లందుగాక !

23-4-1979

కీర్తికీర్తినిచ్చిన యెంద్రులకీర్తియు అగడెలకీర్తి
 కీర్తియొక వికాసమునో యిదిదానినానా కీర్తియొకదానినా
 దే కీర్తియొకదానినొక కీర్తియొకదానినొక కీర్తి
 కీర్తియొకదానినొక కీర్తియొకదానినొక కీర్తి

దేశమనగ

కలుషమదోన్మత్త కామాంధచిహ్నమా
 మానభంగాల దావానలమ్ము
 క్రుద్ధవిద్యేషణ ఘోరపాతకభూత
 వర్గాల ఝంఝా ప్రభంజనమ్ము
 దుర్వారభయద ప్రోద్ధురమహాదుర్మోహ
 ధూర్తలక్షణ కథాదోహదమ్ము
 స్నిగ్ధవెశిష్టసంస్కృతిని జీల్చెడి యనై
 క్యమహోగ్రదుర్భేద్య కాంస్యభిత్తి
 ఈయవస్థలెపుడు మాయమైపోవునో
 ఈవ్యవస్థయపుడె యెదిగిపోవు
 జనులునాడు దేశమన వచింపగవచ్చు
 దేశమనగ జనములే; శబాసు.

ఈనేలన్ గల మట్టిరేణువులయం దేలాటితేజోవిశే
 షానూనాద్భుత సంపదావళులు నాట్యంబాడి రాణించెనో
 కానీ నేటికిచిన్నమెత్తయిన తగ్గంబోవదానిగ్గు దే
 శానన్ మృత్తికలోరహించినవి స్వచ్ఛస్వర్ణభాండారముల్.

ఎందున్ ఘోరదురంతదుస్సహ దురూహేచ్ఛాగ్ని
 శాంతించి యా
 నందశ్రీనిభృతప్రభూతమగు జ్యోత్స్నాకాంతి దీపించునో
 యందెప్పున్ విలసించు నభ్యుదయమాహాత్మ్యంపు జాతీయతా
 నందోద్యాన మదచ్చటే జనములున్నారంచు శబ్దించెడిన్.

కలతల్ కక్షలు కుంటిసాకులు దగాగమ్మత్తు లెచ్చోట విం
 దులు గావింపవో? యందు ప్రత్యణువునందున్ తాండవం
 బాచు ను

జ్వలచైతన్యసమగ్రదీధితులు దుస్తంత్రంపు టావేశపున్
 కులవర్గములు మాయుచో నిలుచు నిగ్గుంజగ్గు మైత్రిప్రభల్.

ఈ వాహినీజలంబెల్లపు ప్రవహించి
 పంటలు పండింపవచ్చుగాక

ఈ హేమఖనిలోన నింతింతయనరాని
 స్వర్ణరాశి లభింపవచ్చుగాక

ఈ పరిశ్రమయందు నెంతైన యార్థిక
 బలము సంపాదింపవచ్చుగాక

ఈ జ్ఞాననిలయాన నెట్టివిద్యలనైన
 భహుకష్టమున నేర్వవచ్చుగాక

కూడుగుడ్డకొఱకు కుమిలిపోయినక్షుధా
 వ్యధితులయిన పేదవారిబ్రతుకు
 లోనవెలుగురేకలు మొలకలెత్తిన
 దేశవిభవమపుడె తెలియగలదు.

తనువున్ విశ్వహితార్థమైనడుపు మేధావర్గసిద్ధాంత ధో
 రణి క్రిందెనశియించుచో నచట డౌర్జన్యము తైతక్కలా
 డును విజ్ఞానకళాప్రసూనములువాడున్ భావిభాగ్యోదయ
 మ్మున కాటంకముగల్గి మానవతకున్ పూజ్యము సిద్ధించెడిన్.

కృతకంబై నటువంటిమోజులకు నంగీకారముల్ సూపి సం
 స్కృతికిన్ గొడ్డలిపెట్టుగానిలుచు గస్తీగాండ్ర కేనాడు మ
 ద్దతు దేశానలభింపదో యచట ప్రత్యగ్ప్రథాశ్రీసమం
 చితభాగ్యములు లప్పలై నిలిచి భాసించున్ సమృద్ధంబుగన్.

స్వాతంత్ర్యరథమెక్కి స్వారిసల్పునె ? మహా
 మోదాన నీనాడు పేదవాడు

పాలనాదండము పట్టునే యీనాడు
 స్వార్థమొలుగని యథార్థవాది

నూడుపూటలు సుంత భుజియించునే నిర్వి
 చారాన కవితావిశారదుండు
 ఊపిరిపీల్చునే యూరికిదూరాన
 పంతాన వెలివేయబడినవాడు

హిందుధరణిలోన నేనాడు సమతా సు
 గంధవహుడు తనదు కాలిపెట్టి
 పిరికితనములేక తిరుగునో యానాటి
 జనములోయి! దేశమనగ కనగ.

కుతుకముసూపకే వెడలె కొంపలుకూల్చుచు రాద్రి నేటి దు
 ర్మతి యిక నేమిసేయ తలఁచాయగ నెంచెనొ యాయఖండభా
 రతము మహర్షు లాశ్రయవి గాజిత గేహము మట్టినే సమం
 చితమహ్మదైక దివ్యనవజీవనధాతువు లాశ్రయించెడిన్.

సతమతమైన జీవితముసల్పి నిరంతరఘోరకష్టపున్
 బ్రతుకులనీడ్చి దేశహితభావుకు లాత్మనివేదనాపరి
 స్థితి గమనింపలేని దొక దేశమె? యందు వసించు మానవ
 ప్రతతికి నెట్టియభ్యుదయవైభవముల్ సమకూరునోకదా !

ఘూకశ్రేణులబోలు నొక్కతరహాగూఢాత్ములైనట్టి యీ
కాకారాయల సింగినాదములకున్ కల్లెమ్ము గల్పించుచో
ఢోకాలేని స్వతంత్రభారతిని నిండున్ శాంతిచాంద్రీ మృదు
శ్రీకాంతుల్ హావణిల్లి దేశమున నౌర్జిత్యమ్ము పెంపొందెడిన్.

విస్తరించిన వర్ణవిషవహ్నికీలమ్ము
లమితవేగాన చల్లారునాడు
వర్ణాలపేరిట పదవులిచ్చెడుపద్ధ
తులకు వెంటనె స్వస్తి పలుకునాడు
సంస్కృతిరహితమైసాగు నప్రతిభకు
తొడరుపట్టము గట్టబడనినాడు
కలుషకర్మతులైన నిలువుదోపిడిగాండ్ర
యూహాలకెపు డుచ్చులొడ్డునాడు

మట్టిలోననున్న మాణిక్యములు నాడు
వెలికివెడలి కాంతు లలరజేయు
మనుజులన్న దేశమని నాడు క్రొంగ్రొత్త
పాటలను ప్రజాళి పాడుకొనును.

ప్రశంస

కలతల్ గల్గిన నేటికాలమున వేంకట్రామరెడ్డిందు డు
 జ్వలతారుణ్యసుఖైక సంపదలతో భాసించి విద్యాజగ
 ద్వలయంబందు నఖండకీర్తి గొని యాంధ్రక్షోణిరాణించి మె
 ప్పులకుప్పల్ గొనుగాక! జీవితములో మోదాన నశ్రాంత
 మున్.

ఈసర్వాంధ్రీని గడ్డుపాలనముతో నృత్యముగావించు స
 న్నాస్యసుల్ తీవినిగూరుచుండుటకు నర్హస్థాన మీరాదటం
 చాసక్తిన్ మహదాశయము హృది యజ్ఞంబై విరాజిల్లగా
 నాసాధించిన రెడ్డిచంద్రునకు దీర్ఘారోగ్యసంభావనల్.

ఈభవనములో తెలుగులెల్లరు నిండుగ మేలుపొందుచున్
 గాభరలేని జీవితము గాంతురుగాక! సరస్వతీకటా
 త్సౌభరణముదాలించిన సౌమ్యుడు వేంకటరామరెడ్డి
 వైభవమూర్తికౌత! నిరవద్యమహోన్నతసంపదాఘముల్.

నిలిపించె తెలుగుభూములు మెచ్చ నొకరెడ్డి

జాతీయభావనా కేతుమాల

పిలిపించె శారదోజ్వలమూర్తి నొకరెడ్డి

భాషాభిమానమ్ము వాసికెక్క

ఝళిపించె నరులు భీతిల చివ్వనొకరెడ్డి

కఱకెక్క వజ్రఖడ్గమును చూపి

వెలయించె ప్రజలు జోతలు వెట్ట నొకరెడ్డి

యత్సాహమున వసంతోత్సవముల

మాటవచ్చిననదియెట్టిపాటిదే న

లెక్క సేయని యున్నతుల్ రెడ్డివరులు

అట్టివంశదీప్తాంశువు కగుత మెలమి

పృథులసుఖము వేంకటరామరెడ్డి కిలను.

తెలుగుల్ మెచ్చిరి మీ హితోక్తులకు నుద్దీపించిరాన్యాయవా

దులుగా నాపయిరాజకీయములలో దూరమ్ముగా లేక మి

క్కిలిదేశోన్నతిగోరినిల్చితిరి వక్రీభూతసంఘమ్ములో

పల మేధావుల యూపిరుల్ నిలిచె మీవల్లన్ నిజంబాడగన్.

ఈశ్వరతుల్యులైన సుకవీశ్వరులన్ గమనించి వారి వి
 ద్యాశ్వసన ప్రవాహములయందున తానముసేసి సత్కళా
 విశ్వజనీనభావమును పెంపొనరించిన యో జయప్రదా
 ధీశ్వర! యీవిశాలజగతీవలయాన సుఖాలు మీకగున్.

25-11-1980

చైతన్యవల్లి

ఈ నీసంతతి నీదుపుట్టుకను నిన్నీలాగు పూజించి హ
 ర్షానన్ తేలుచు నీప్రశస్తి జగతిన్ చాటించుటల్ చూడ నీ
 దా నిండా రెడియున్నతిన్ తెలుపు నో యానందచైతన్యవ
 ల్లి! నీ రాజనమందికో తెలుగుతల్లి! దీవ్యదూహావళి!

దిగ్విగంతములు వందేమాతరముప్రతి
 ధ్వనులీన నాయకుల్ పలుకువేళ
 పొగరువట్టిన యాంగ్లజగదీశ సింహమ్ము
 నెదిరించు మొనగాండ్కు పొదలువేళ
 సకలదేహమును స్వేచ్ఛామాతృదేవికై
 యర్పించు యువతరం బరుగువేళ
 కఠినదానవశతు కల్లోలశాసన
 జాలమ్ము దేశమున్ చమురువేళ

వీరభరతజాతి గౌరవమును నిల్ప
 నిలిచె స్వేచ్ఛకొఱకు తెలుగువాడు
 నీతనయుడు తల్లి! స్వాతంత్ర్యయుగమున
 కతడు రత్నదీపమై రహించె.

శ్రీలన్ దోచినపలూణలన్ తరుమగా జృంభించి

స్వాతంత్ర్యపున్

గాలుల్ ధర్మనిబద్ధభారతములోనన్ క్రమ్ముకొన్నట్టి య
 వ్యేశన్ గాంధీపథమునెంచుకొను నీబిడ్డల్ మహాత్యాగదీ
 యై లక్ష్యమునసాగ నీకిది ప్రశంసాపత్ర మాంధ్రావనీ!

అలుగున్ పట్టి విరోధిసై న్యముల నూటాడించునీపుత్తు లాం
 ద్రుల శౌర్యోజ్వలరక్తనాళములుకూర్కూం జెందలేదమ్మ! భూ
 వలయంబందున నీమహాప్రతిభకున్ స్వర్ణంపుకంబములన్
 నిలువంబెట్టినవారు తెల్గుదొరసానీ! సత్పురంధ్రీమణీ!

మకరందమొలుకు కమ్మని నీదుబాసకు

కృష్ణరాయకు దోయిలించునాడు

అనవద్యకవితకు నలప్రౌఢరాయలు

స్వర్ణాభిషేకమ్ము జరుపువాడు

నుదులశక్తికి జోతలిడి సాంపరాయండు

హితముకస్తురి కవి కిచ్చునాడు

ఎలమి తెల్గుపదాల కిబహిమ్మకుతుబుషా

సెహాబాసని సలాము సేయునాడు

ఎంత స్వేచ్ఛగా హాయిగా నెంత హోద

మెంతగా పొందినావో మాకిప్పుడు తెలియు

అసమసుగుణాలమల్లి! యో అమృతవల్లి!

ఘనచరిత్రనుగలయట్టి తెనుగుతల్లి!

సత్యాగ్రహహోగ్రసమరసారథి గాంధీ

ముని మెప్పులంగొనె భోగరాజు

స్వీయవిశ్వంభరా స్వేచ్ఛామహాగ్నికుం

డమ్ములో నుఱికె కొండాకులుండు

వైష్ణవ్యగాఢభావజ్వాల రగిలించె

ధీరతామూర్తి యల్లూరిరాజు

ప్రతిలేనిశౌర్యమ్ము ప్రకటించి దిశలు ఘూ

ర్ణిల వ్రాసెను గరిమెళ్ళసుకవి

బులుసుసాంబమూర్తి బూర్గులవంశ్యుండు
 మాడపాటి నీదు మహితమాన్య
 చరితనిలిపినారు స్వాతంత్ర్యయుగములో
 అనుపమోజ్వలమణి! తెనుగురాణి!

హూణులధిక్కరించి యురమొడ్డిన కేసరి టంగుటూరి, దే
 శానకు స్వీయసీమకు యశస్సులనింపిన దుగ్గిరాల, రా
 ష్ట్రానకు నూపిరిచ్చిన యశఃకలితాత్ముడు పొట్టిరాముడున్
 మానిని! యింక నెందఱొ కుమారులునిల్పిరి నీమహాత్మమున్.

ఈ నాస్వతంత్రతా ప్రాణవాయువులకు

తిలకు డాధారుడై నిలుచునపుడు

ఈ నావసుంధర యెనలేని శాంతికి

ఘనుడు పటేల్ చర్య గొనినయపుడు

ఈ నామహాభూమి కెదురులేదని గళ

మెత్తి నేతాజి వచించునపుడు

ఈ నాధరాతలి పృథులవాణి జగాన

నిలబెట్ట జహ్నూరు తలచునపుడు

నీమహాంధ్రసుతుల నిర్మలరక్తని
 రరము లుబుక తెల్లదొరలు బితుకు
 మనగ తొమ్మునొడ్డి యసహాయశూరులై
 నిలిచివారు సుతులు తెలుగుతల్లి !

జాతీయోద్యమరథ్యలో నిలిచి స్వేచ్ఛావాయువున పీల్చగా
 స్వాతంత్ర్యంపురణోర్విదూకిన యహింసామూర్తి బాపూజికిన్
 ప్రీతిన్ కూర్చిరి నీతనూభవులు తల్లి! నీమహాన్నత్య పౌ
 రాతన్యప్రభ లీవసుంధరకు ధర్మకాంతి దీపచ్ఛటల్.

జ్వలితపరాక్రమస్ఫురిత జాగృతితో తెలవానిజాష్యపున్
 కలుషముపాఱదోలిన యఖండులు నీసుతులెన్నగన్ దిశాం
 చలములవ్రావాయబడ్డ విలసచ్ఛరితమ్ముగలట్టి తల్లి! నీ
 వెలుగులె యీస్వతంత్రపృథివీభువనానకు జీవధాతువుల్.

ఆంగ్లగంధగజేంద్ర మడలెత్తనెదిరించె
 కట్టుగ్రరోషాన కట్టబహ్మ
 కుంపిస్తేన్యాలు గోడుసెందగసేసె
 అసమశూరుడు నారయప్పరావు

జనసజీవాంధ్రభాషా పతాకంబెత్తె

గీర్వాణమదరగా గిడుగుపిడుగు
తెలుగుపల్కుల వెలందికి జానుతెనుగులో
శబ్దాలగురజాడ సంతరించె

చితికిపోవువారి బ్రతుకులో నమృతమ్ము
చల్లి జీవితాలు సంస్కరించె
కందుకూరి, వీరలందరు సీగర్భ
ఫలములెగద! యనుగు తెలుగుతల్లి.

1-11-1981

ప్రత్యభినందన

ఏపావిత్ర్యపు పూజలన్ సలితో నేలాటిధర్మైక దీ
 ఊపుష్పమ్ముల నోచితో తెలియలేనీనామ దీవ్యద్యో
 దీపాలన్ వెలిగించి నాబ్రదుకు నుద్దీపింపగాజేసితో
 పాపాంబా! జననీ! లసన్గుణకదంబా! కొమ్ముసాష్టాంగముల్.

నీమొగమెట్టిదో యెఱుగనేరను నేనుజనించువేళ త
 ల్లీ! మఱి నామొగంబెఱుగ విప్పటివేళ నదేమొగాని భా
 షామధురాక్షరాకృతులు చక్కగనబ్బెను నాకు నీకటా
 ఊమలబంధురోజ్జ్వల ప్రశస్తపుదీవనలన్ వచింపగన్.

ఘనతంగాంచిన కాకినాడనగరీ కల్యాణిగాటంపు ప్రే
 మనునాకిచ్చిన దోహదమ్మునకు సంభావించు డెందాన నిం
 డినపెంబత్తిని నానమస్సుల కళానిష్ఠాతులొనన్గ నీ
 దినముల్ నావి సృజింతుమోహనసుధాదీప్త్యంశు సాహిత్యమున్

వచ్చునాసాక్ష్యమ్ము వచియింపనీనాడు

పుట్టబుట్టిన మహాపుణ్యమూర్తి

తెచ్చునా శిష్యాళిమెచ్చగా నీనాడు

వంశచారిత్రమ్ము వ్యాసమాని

ఇచ్చునా తనజన్మవృత్తాంత మీనాడు

క్షీతిమెచ్చగా నూర్వశీసుతుండు

గ్రుచ్చునా కొన్నిపల్కులనైన నీనాడు

తనగూర్చి మాతంగముని విభుండు

ఎవరురారు సాక్ష్యమిచ్చుట కీనాడు

వారు నాకు రక్తబంధుజనులు

చరితలెఱుగువారు సహితమ్ము దీనాడు

దొంగచూపుచూచి తొలగుచుండ్రు.

పున్నెముసేయుచో కలుగుబో సుఖసంపద లాపయిన్ మరీ

పున్నెముచేయుచో కలుగుబో కవితావిభవమ్ము పూర్వపున్

పున్నెముచేతనే కలుగు పుష్కలమైన కవిత్వధార నా

పున్నె మద్దెట్టిదో తెలియబోను సరస్వతిమాత్ర మబ్బెడిన్.

దొడ్డమనస్సుతో నోరులదుఃఖముచూచి సహింపలేక యా
గడ్డుసమస్యలెల్ల తొలగంగకృషిన్ పొనరించు శ్రీ టి. యం.
రెడ్డికి నీసభాపతికి స్త్రీతిమెయిన్ పచరింతు కావ్యపున్
బిడ్డకు మారుగా ప్రణతి విశ్వదిగంతము లుల్లసిల్లగన్.

కులములగోలపోవక దిగుల్ వడుచున్న తెలుంగుకైతకున్
వెలుగులునింపి సత్కవులవృత్తికి పూర్తిసహాయమిచ్చి యీ
తెలుగుచరిత్రలో నిలిచి దిక్కుల కీరితినింపు రెడ్డిరా
జుల తులలేని యాదరపుస్ఫూర్తికి జోతలు వెట్ట నర్హమా.

పెరవారల్ సయితమ్ము మెచ్చుకొనగా వేదాంతమార్తాండ స
ద్భిరుదమ్మున్ గయికొన్న భక్తునకు నీవిశ్వమ్ము సంక్షేమమున్
నిరతంబున్ హృదిగోరుకొన్న గుణికిన్ ప్రేమన్ సమర్పింతు ను
ర్వర గైవారములన్ సభక్తిమెయి కే. రామయ్య డేవిడ్డుకున్.

వీపగిదిన్ గవిత్యమిపు డెట్టుల నున్నదో? యేదిసాహితీ
దీపమొ! యేదిగాదో? యనిదిక్కులు మ్రోయగ జెప్పజాలు సం
దీపితభావనాహృదయదీప్తి గలట్టి యఖండుడైన శ్రీ
కే. పురుషోత్తమాభిధునికీ ర్తికి బండెడు జోతలయ్యెడిన్.

ప్రామాణ్యంబగు లక్షణాలుగలదివ్యంబైన సత్సాహితీ
సామగ్రిన్ గలయట్టి సత్తవులకాశాజ్యోతిగా వెల్లుచున్
ప్రేమన్ వారిని బల్కరించి పిదపన్ ప్రేరేచుసాయముతో
నారాధించెడువాని కౌత నతి రమాచారి ధీశాలికిన్.

వాటంబించుకలేనివేళ నను పుట్టాలాటలో మీరు నా
యాటనైచ్చి వఱొక్కపక్క కవితావ్యాసంగమునైచ్చిజం
జాటమ్మందున మున్గునా కపుడు ప్రోత్సాహముగూర్పించి, నా
నాటన్ నాదగు పెంపుగోరిన జి. రామారాయ! కొండాడెదన్,

సరసోదారమహత్వ సాహితికి శంసామార్గసంబంధవై
ఖరికిన్ స్వాగతమిచ్చి మంజుకవితాకావ్యప్రథాసార సుం
దరతన్ మేలిమియైన బంధురతలెన్నన్ మెచ్చుకోజాలు సుం
దరరాయా! భువనాననెస్థమిము వెన్నాడున్ శుభోదర్శముల్

ఆంధ్రవనవాటిబూచిన యట్టితెలుగు
మల్లెపూలకు నీరమ్ముజల్లి దాని
యభ్యుదయమున కెంతయోహర్ష మందె
దీరు సత్యవారాయణ వీరవల్లి.

తులలేనట్టియశస్సు గాంచితిరి బందోబస్తుగా కావ్యపున్
 గుళికల్ తెల్లులకందజేసితిరి యెంతో విశ్వనాథుండు త
 మ్ములచందమ్మున మిమ్ముగాంచె నివిగోపూజానమస్కారముల్
 పలుకుండొయ్యలి నీవశమ్ము కవిసమాధాభిధా చెప్పగన్.

తెలుగుల పలుకుల వనమున

నలరెను నీయమృతరచన లలరులవోలెన్

నిలిపించిన నీపదములు

లలితలలిత బంధురము "కొలకులూరి ఇనాక్"

ఎలమిన్ పేరునుబడ్డ యీ తెలుగుసాహిత్యమ్ములో నన్నిరీ
 తుల జాల్వరిన నీయఖండరచనాదుగ్ధంపు తీయందన
 మ్ములసాంపుల్ సకలాంధ్రజాతికి ముదమ్మున్ గూర్చుచున్
కెన్ హిత

మ్ములచెప్పున్ మరిచెప్పుచున్నదిగదా ముప్రౌద్ధు లీనాక్ బుధా!

నీవైశద్యము శంసనీయము కడున్ నీ భావనా ధోరణి
 శ్రీవైవిధ్యము లేనిదై వెలయు నీసిద్ధాంతమే వేరు నీ
 దోవైశిష్యముగల్గునూహ మరిలేరో నీకు నుజ్జీలు, నీ
 దే విన్నాణపుబాణి తథ్యమిది యద్దేపల్లి రామ్మోహనా!

ముంచెత్తించితీ వీమహాంధ్రమున దీప్తుల్ సిమ్మ సాహిత్యపుక్
 చంచద్భాషణమాఖికాప్రతతి భాషాదేవితోషింప వా
 చించున్ నీదు సమగ్రసత్కృషిని జేజేలమ్మ యాయమ్మ గు
 ర్తించెన్ మిమ్ముల నీధరాతలిని స్ఫూర్తిశ్రీ నమోవాకముల్.

భాషాబ్రహ్మపు కవితా
 పోషకుడవు పరుషవాక్కుపొడసూపని మేల్
 దోషజ్ఞుండవు నానా
 భాషాభిజ్ఞుడవు ప్రణతి భాస్కరరాయా!

నాకేమిజరుగుచో నది
 నాకే జరుగుననుచును మనంబున నిత్యం
 బూకొట్టుచు జేకొట్టుచు
 నాకాంక్షించు కవి చిన్మయకు వందనముల్.

చిన్నవయసువాడు చెన్నైనసద్గుణా
 లున్నవాడు హృదయమున్నవాడు
 పరమమిత్రు డండ్రుపాలున కయ్యెడు
 నెల్లవేళలందు పృథులసుఖము.

రామయ్యకు డాక్టరు శ్రీ
 రామయ్యకు దొడ్డభావరసరమ్యకళా
 ధీమాచాతురి కగుతను
 డేమశ్రీ భాగ్యభోగకీర్తులు వసుధన్.

సజ్జనుడై కవితాధుని
 మజ్జనమునుసల్పి దివ్యమానవతకు సం
 పజ్జయమును గోరెడు శ్రీ
 ఇజ్జడకులై కమణికి హితునకు నతులౌ.

ఘనుడగు నప్పరాయదొరగారికి నాకృతినిచ్చినాడ నీ
 దినమున చాలసంతసము దిక్కులనిండినకీర్తిగన్న యీ
 జనపతి కిట్లొసంగుట నిజానకు తొల్లివిధముజూటు బం
 ధనమిది వృద్ధికావలయు దానికి శారదతోడుగావలెన్.

ఈవర్ణాల మతాల రాపిడికి నాదేకాదు నాజాతిసు
 శ్రీవృత్తము నశించిపోయినది దాక్షిణ్యాత్ము లౌదార్యస
 ద్భావంబొండు ఘటిల్లుచో మరల పూర్వఖ్యాతి నాజాతికిన్
 రావచ్చున్ విషవహ్నిసంభృతవికారక్షోణి కంపింపగన్.

లేవీనాడు కళాసరస్వతికి నుల్లేఖంప సత్కారసం
భావింపుల్ కులవర్గభేదములు సన్మానార్హ తల్ పొందుచో
రా వేనాటికి సంస్కృతిప్రగతులీర్వ్యాద్యేషలోకాన ధం
కావాయింది రచింతు మంజులసుధాకావ్యైక కల్పారముల్.

నాయందంతును బొంతులేని యభిమానంబున్ ప్రదర్శించుచున్
సాయంబున్ పొనరించి నాకృతికి స్వచ్ఛంబైన స్వాంతమ్ముతో
వేయిన్నూటపదార్లనిచ్చి కవితన్ ప్రేమించు రాసిక్యమున్
శ్రీయున్ గల్గినవాని నాత్మదలతున్ శ్రీ కే.వి.ఆర్. చౌదరిన్.

ఈకల్లోలజగత్తులో నిజముగానే సత్యవాగ్జానికిన్
నూకల్ పుట్టగ నేరవంచు నెదయందున్ నమ్మి నాకోసమై
వీకానన్ కనకాభిషేకపు సభావిస్ఫూర్తి గొల్పించితో
సౌమ్యమొప్పుగ నీయుదారతకు బొజ్జాధర్మరాజా! నమః.

కవితలకుడు నూతికట్టుకోటయ్యకు
నెడదలోన నెపుడు మృదుని నిలుపు
సరసహృదయునకు విశాలభావోజ్జ్వల
మతికి నగుత ప్రశుభమంగళములు.

కలుగునా జీవింపగా మచ్చునకునైన
 ముదమార నాకింత పూరిపాక
 వెలుగునా లోకాన కులసమస్యలమధ్య
 చేవైన నాకవితావధూటి
 చెలగునా దౌర్జన్యములు రేగుచోటను
 తేటదనంపు నామాటమంతి
 తొలగునా నీడగానిలిచి నన్ వెంటాడు
 దృస్యన్నహాక్రూధా ఋణపిశాచి

ఒక్క-రసికు డాత్మనూహించుచో పాడు
 వడినయట్టి వర్ణవర్ణములకు
 దూరమయినచో నుదారత వెలయింప
 గలడు కవికి నీయగలడు నెలవు.

ఇతడు కళాప్రపూర్ణుడట యెట్టిదో పొత్తమువ్రాసినంట యు
 న్నతిగల రాచబిడ్డ కృతినందగవచ్చెడినంట శారదా
 సతియిట నృత్యమాడునట సందడిహెచ్చనహో! యటంచుప్రో
 న్నత మహదాశయమ్మున గనన్ జనుదెంచిన మీకు

జోతలా.

సి గ్గు చే టు

అమ్మనుద్ధరింప నంతరంగాలలో
 నొకముహూర్త వేళ నూహకలుగ
 కొడుకులందు పెద్దకొడుకు, క్షనాయూహ
 కవునటంచు పలికి రనుజులెల్ల.

అమ్మపేరు లోకమందు విఖ్యాతమై
 తనరుటలనుగాంచి తనయులెల్ల
 జబ్బచరచుకొనుచు నుబ్బిపోవుచు నమ్మ
 ఘనత చాటవలయుననుచు భువికి.

అమ్మ కీర్తి గొనుట యందటి కిష్టమే
 కాని యందఱొకవిధాన నడువ
 గా సహింపలేని యీసున్నవారై
 బ్రతుకుచుండు కలసిరారు పనికి.

కాని పెద్దకొడుకు కష్టసుఖాలన్న
 నెఱుగువాడు హితము జరుపువాడు
 కరుణగలుగువాడు గాటంపుదీక్షమై
 అమ్మకీర్తిచాట నాత్మదలచి.

ఎంతఖర్చునయిన నేరీతిగానైన
 పెట్టవలయు తల్లిపేరు నిలుప
 వలయుననుచు పెద్దబాబు వెచ్చింపంగ
 ప్రతినబూని వాస్తవమ్మొనర్చె.

అన్ని తెలిసినట్లు లభినయించినయొక్క
 ప్రియసహోదరునకు పెద్దటికము
 కట్టబెట్టె తెలియకాతని లోగుట్టు
 అమృతహృదయుడైన యన్నగారు.

వందిమాగధులును వ్యవహారదక్షులు
 కల్లబొల్లుమాట లల్లువారు
 చెక్కభజనపరులుచేర నాతడుగూడ
 మఱిచిపోయెనన్న మాటమంతి.

అన్న యొక్క-సమయమందు నందఱలోన
 తల్లిప్రతిభజాట తరలు వారి
 పేరుపేరువరుస వినిపింప నానాడు
 తనివిసెంది రన్నదమ్ములెల్ల.

పేర్లులేనివారు పొర్లిపోయినకోప
 జడధి మునిగి చాలగొడవచేసి
 చేయి చేసికొనుచు తోయధిదాటినా
 రను నినాదమప్పు డావహిలై.

సంబరాన సభకు సాగుచుంటిమటంచు
 డంబుమీఱగ పయనంబొనర్చి
 నట్టివారి యూహ లాకాశహర్ష్యంపు
 చందమయ్యె దుఃఖబిందువయ్యె.

తగవులాటలోన తరలినతమ్ములు
 దిక్కుకలిగి ప్రస్తుతించినారు
 బ్రతుకు నెఱుగ లేనివారతమ్ములు
 తమ యభాగ్యమునకు కుఱ్ఱులినారు.

అమృతహృదయుడైన అన్న సమీక్షించి
 వనటచెందినట్టి యనుజతతికి
 ఏదో మేలుసేయనెంచి వాచించెను
 వినినవారలెల్ల ప్రీతిజెంద.

కాని యొక్క యనుజు డానిమేషములో
 ప్రాణమున్నయన్న వాక్యములకు
 వ్యంగ్యరీతిలోన ప్రవచించె నేనిగూ
 డార్థమిందు చోటునందుకొనెనో?

స్వాగతింపబడిన ప్రతిభాసమగ్రుల
 రాకకొఱకు నమ్మ ప్రమదమొప్ప
 చూచెగాని కొసకు నోచుకోలేదమ్మ
 పుట్లకొలది దుఃఖమున మునింగె.

కులసమస్యలందు కుటిలసంస్కృతియందు
 గడనకెక్కినట్టి గడుసువారు
 సంస్కృతికి ప్రధానసారథులైనచో
 నెగ్గటంచు కొందఱేడ్చినారు.

బాగుబాగుటంచు భళిరా! సెబాసంచు
 ధ్వజమునెత్తినారు భజనపరులు
 తల్లిగుండెలోన భల్లమునాటిన
 చందమయ్యో నాటి సంబరమ్ము.

నీతినిష్ఠకలిగి నిర్మల సత్కళా
 శారదాంబపూజ సలిపినట్టి
 మాననీయుల కవమానమ్ము గల్గించు
 వానిబ్రతుకు వసుధవల్ల కాడు.

ఈవిషాదవార్త యిట్టెలోకానకు
 తెలిసిపోయెననుచు దిగులుసెంది
 అమ్మ బెంగపడియె నన్నయు విలపించె
 చెప్పికొన్న నిదియు సిగుచేటు.

16-4-1981

నా జ రే తు ప్ర భూ :

అస్తవ్యస్త జగన్మహాకలుష మార్గాటుల్ క్రుధాద్వేషపున్
 రస్తాపెపయనించుమర్దులు నిసర్గప్రేమ చాంద్రీమృదు
 శ్రీస్తోమైకపథాననిల్వగ దయాసింధూ ! కటాక్షింపు మో
 క్రీస్తూ! నీజననమ్ము విశ్వభువికిన్ శ్రేయఃప్రథాభాగ్యముల్.

సహనశాంతి కృపాప్రసన్నాంశు దీపాలు

వెలిగింపరా నేడు విశ్వమందు

పొరుగువానినిదోచి భుజియించువానిలో

నిలుపురా నేడు సుస్నిగ్ధమనసు

కులమతమ్ములవల్ల నలిగిపోయిన క్షీతిన్

సృష్టింపరా నేడు ప్రేమగంగ

కుటిలజీవన్ముడై న కుక్షింభరుని యాత్మ

నిండింపురా నేడు నీతిసుధలు

ఆదరింపరా! దురాచారములతోడ

క్రుళ్ళుకుచ్చితంపు కూహకాలు

చోటుచేసికొన్న క్షోణితలమ్మును

ప్రేమగుణసనాథ! క్రీస్తునాథ!

ఘననక్షత్రమువల్ల నీప్రశుభ సాక్షాత్కారముంబొంది, దీ
వెనలంబొంది ప్రహృష్టమానసముతో వేనోళ్ళగీర్తించి య
ర్పణలన్ జ్ఞానులొసంగినార లలగొల్లల్ నిన్నుదర్శించి వం
దనముల్ సేసిరి నీమహాజననమన్నా! లోకకల్యాణమా !

నింగియు నేలయు మాత్రో
గంగా దూతాళి హర్షగానము లొలయన్
పొంగిరి భక్తులు, సయితాన్
క్రమం గెను నీపుట్టుకకు త్రిలోకప్రభువా !

నిలువెల్లన్ విషపూరితంబయిన క్షోణిన్ గావ మోసాల జీ
వులకున్ పాఠమునేర్పగాదలచి సంపూర్ణక్షమాదీక్షతో
తొలిపల్కుల్ నెఱవేర్పబుట్టితివి సంతోషమ్ము తండ్రీ! నమ
స్సులు నీజన్మముమాకు పుణ్యములరాశుల్ నాజరేతుప్రభూ!

క్రి స్మ న్

మానిశ్రేష్ఠులు “యెష్షయా” “యిరిమియా,, మానానన్
ప్రపంచింప ది

వ్యాసీకప్రణతుల్ గ్రహించెడు యొహోవానందనా! యేసుకీర్తి
స్తూ! నీజన్మము విశ్వభూస్థలికిగూర్చుంగాక యస్తోక ది
వ్యానందోజ్వల శాంతిసౌఖ్యవిభవంబత్యంత మశ్రాంతమున్.

పొడిచెను చుక్కయొక్కటిప్రభూ! వినువీధిని దివ్యకాంతియిం
పడర సమస్తమానవులపాలిటి దిక్కయివారిదోషపున్
జడనిధియింకిపోవగ ప్రశస్యపథమ్మును స్వీకరించి యీ
పుడమిని మర్త్యరూపమునబుట్టిన నీకు గృతజ్ఞతానతుల్.

గొల్లలు నీదుపుట్టుకనుగూరిచి వేల్పులచేత వించు సం
పుల్లమనసుకలై నిను ప్రమోదముతోడను పూజసేసినా
రెల్లెడ జాతినార లిదియేసమయాన వియత్పథాన ది
ల్లలితంపుగీతములు పొందుగబాడిరి హర్షమొప్పగన్.

భువనంబుల్ పులకించె భక్తులమనంబుల్ పొంగె జ్ఞానిత్రయం
 బవలోకించి యథార్థభావమున నీపాదాలసేవించి నీ
 యవతారానకు కారణంబరసి నీకై తెచ్చు నాకాన్కలన్
 మిపులన్ భక్తి నొసంగినారలు జగన్నేతా! కటాక్షింపుమీ.

తూలుగాక యనంత దుర్దాంత భయదమా

నవలోకపాపసంఘాతఘనము

కూలుగాక జటిలకుటిల దుష్టక్రియా

లోలుండు సైతానుపాలసుండు

వ్రాలుగాక ధరణీభాగాన నెవ్వేళ

శాంతిసంక్షేమ ప్రశస్తనిధులు

క్రాలుగాక యమోఘలీలగా దిగ్దిగం

తాల నెయ్యంపు జ్యోత్సాన్నమరీచి

అలరుగాక మానవాతీతమైనట్టి

దైవశక్తి నిభృతధర్మరూప

మైనఘటన వసుధలోన నీక్రిస్మసు

దినమునందు మరియుతనయ! క్రీస్తు!

*

*

*

కలుషాంభోనిధిలో ప్రపంచము నిమగ్నంబై రవంతేని వె
 లులజాడన్ గననట్టివేళ వెలుగున్ గుమ్మింపలోకాన కు
 జ్వలపున్ రక్షణభాగ్యమిచ్చుటకునై జన్మింఱినావయ్య! నీ
 చలువన్ ధాత్రికి మేలుకల్గెను నమస్కారమ్ము కీస్తుప్రభూ!

నీ ప్రభాతవేళ నిజముగా మానవ
 లోకమునకు మివుల శ్రీకరమ్ము
 మృతినినిట్టెగెల్చి తేచివచ్చినవేళ
 క్షీతిజనాళి కెపుడు జీవనమ్ము.

25-12-1973

వి మ ర్జై న్ని :

అణగిపోయినది నీ యధికారఘాతాన

కలవాని పెనుకండకావరమ్ము

మునిగిపోయినది నీ ముదలకింపు కతాన

దోపిడిబేహారి దొంగబ్రతుకు

చినిగిపోయినది నీ క్షిప్రప్రభావాన

ధనమదాంధుని మేటియినుపపెట్టె

కునిగిపోయినది నీ ఘనతరాగమనాన

వెట్టిచాకిరి దాస్యఘట్టనమ్ము

ఏక్షణమ్ములోన నిండియా ఖండాన

స్వారిసలుప బయలుదేరినావొ

ఎదొ వికాసమిట్టె పొదవె నెమర్జైన్సి!

రమ్ము నీవు స్వాగతమ్ము గొమ్ము.

కల్లోలమ్ములు రేపి యార్షసవనమ్మోదేవతా స్వాంతమున్

చిల్లుల్ సేయ ప్రతిజ్ఞగై కొనుచునిల్చెన్ స్వార్థభూతమ్ము నీ

వాలలభ్యమ్మున కేడదాగినదొ నీప్రత్యక్షమిట్టె ప్రవ

ర్తి లన్ నిండవె పండువెన్నెల లెమర్జైన్సి! స్వదేశమ్మునన్.

“రాస్కెల్స్” కొందఱు దేశనాశనము పూరాగోరిసాభాగ్యశో
భాస్కంధమ్మును ద్రుంపయత్న మొనరింపజూచుచున్నారు మా
దస్కెల్ విశ్వవసుంధ రాస్థలికి నాదర్శమ్ముగా నుంచ నీ
‘రిస్కెల్’ వోవగదీక్షబూనిన యెమజ్జెన్సి! యివేహారతుల్.

దరియున్ దాపును లేనిజీవులు నిరాధారుల్ దరిదుర్ల నిరం
తరబాధాక్షుభితాత్ములిప్పుడు మహానందంబుతోడన్ బరా
బరులన్ జేయుచు నున్నవారలిక నీబ్రహ్మాస్త్రప్రయోగమ్ముని
ద్దురపోగొట్టిన దీ కుతంత్రచనాధూర్త ప్రజాకోటికిన్.

నకిలీభక్తులుగల్గుహైందవమునన్ శాంతిచ్చటల్ మాయ నిం
తకుముందెన్నడు గానిపింపని ప్రశాంతత్వమ్ము చేకూరె నే
డిక నా దేశము విశ్వభూవలయమందెంతో సమార్జించె కీ
ర్తి కృతఘ్నుల్ సెడగొట్టగాదలతు రేతీరున్ ప్రదర్శింతువో.

పోకిరిపిల్లవాడడలిపోయి చరించుచునున్నవాడు నీ
రాకనుగాంచి సేదజనరక్తము ద్రావినవర్తకుండు నీ
ధాకకు గుండెకొట్టుకొనిడాగెను దుర్జనసంఘఘూకముల్
చీకటిలో తపస్సునకు సేరెను నీగమనంపు ధాకకున్.

నిలుచున్నారు కృతజ్ఞతాప్రణతులమ్మా! నీకు నర్పింప పే
దలు నీ నీడలలోనగల్గునని స్వాస్థ్యంబింత నీరాకచే
కలిగెన్ చెప్పగరాని యీకదలికల్ గాకున్న నీభారత
స్థలియేమానొగదా! దురాత్మకులదౌష్ట్యంబింక ఖండింపుమీ.

బక్కచిక్కినవాని వదనాన నీనాడు
ఆశాకిరణ రేఖ లంకురించె
పెనుదాస్యమందు మ్రగ్గినవాని కీనాడు
స్వేచ్ఛగాజీవింప వీలుకలిగె
వెలివాడలందు జీవించువా డీనాడు
బంగారుభూమిలో పాలుగొనియె
అరుసమ్మెఱుంగని గిరిజనుం డీనాడు
భాగమ్ముకొఱకు పురోగమించె

నాయకులపదాలు నాట్యమాడినచోట
దళితజాతి తనువు పులకరించె
నీదు జై త్రయాత్ర నిజమెమర్జెన్ని!
యెంతమార్పుపచ్చె నింతలోనె.

వెనుకన్ లేనటువంటి క్రొత్త దనమబ్బెన్ నేడు నా 'యిండియా'
 ఘనతల్ దిక్కులదాకె నీదగు మహోగ్రంబైన సంచారఘ
 ట్టన లీజాతికివన్నెగూర్చినవి క్రిష్టంబైనచేతల్ మహా
 త్ముని యాశీస్సులుగల్గు నీవలనసద్దంబాటు కాగల్గెడిన్.

కడచినదొక్కవత్సరముగాని యుగాలయుగాలనుండి యే
 ర్పడిన దగాచరిత్రగలవారల దర్పమణంచి శాంతిచం
 ద్రుడు నవభారతాభ్రమున తోరపుకాంతులు సిమ్మునట్టులే
 ర్పడనొనరించు నాత్యయికభార్గవి! నీకు నిసర్గహారతుల్.

నిలుపుమీ దేశాన నిఖిలసర్వసంహ

కొనియాడు గుజరాతు మునివచస్సు

కలుపుమీ కలుషవర్గాలనన్నిటి నొకే

యభివృద్ధి పథమునం దడుగువేయ

దులుపుమీ కొంగభక్తులుసేయు దౌర్జన్య

కాండోద్ధతుల కూహకాలబూజు

మలుపుమీ ప్రజలసమత్వభావోజ్వల

భవితవ్య చేతన్యపథమువైపు

ఈవు దండమూని యేడాదిలోపల
క్రొత్తదనపు కాంతిగూర్చినావు
తొలుతలేని శాంతికలిగె నమస్కృతి!
దేశమునకు నేడు దివ్యదీప్తి.

ఆకాశవాణి 26-6-1976

భువన విజయము

(కాకినాడలో)

సమస్య : “భార్య లిద్దరు శ్రీరామభద్రునకును”

పూరణము :

సకలకళ్యాణగుణధామ! సాధ్వియైన
 సీతగురిచి నీతోడ చెప్పినట్టి
 దుష్కృత్యూపేశపరుడైన దూషకునకు
 భార్య లిద్దరు శ్రీరామ! “భదు”నకును.

దత్తపది :

జానానందము
 స్నానానందము
 గానానందము
 మకానానందము.

సదస్యపరముగా పూరణము :

జ్ఞానానందముతోడ నీవృశసుధాసాహిత్యపాఠోధిలో
స్నానానందముసంతరించుకొని విశ్వంబెల్లనగ్గింపమేల్
గానానందములో దనూలతలు పుల్కల్

రేగ తోషించు మీ

మనానందము మూడుకాలములు సంభావ్యము

వర్చింపగన్

భారతపరముగా :

జ్ఞానానందముకల్గుపాండవులకున్ సామాజ్యలక్ష్మీయశ
స్నానానందముగూర్చె శౌరి; వెను వెంటన్ గాయనీ

గాయకుల్

గానానందముపంచిపెట్టగ సభాగారములో సభ్యులున్
మనానందము పారవశ్యమున సంభావించిరత్యాదృతిన్.

అ శా స న ము

తన కారుణ్యకటాక్షవీక్షణలతో ధాత్రీస్థలింగాంచి గౌ
రిని గంగన్ ముదమారసందడులతో రేలున్ బవల్లున్ దయా
ధనియై కూరిమిజూపునీశ్వరుడు నిత్యంబున్ గటాక్షించు స
జనశంసార్లుని ధర్మభావుకుని బొజ్జ ధర్మరాజాభిధున్.

కళకానందముగూర్చి తత్కళకుపకాద్రవ్యసాహాయ్యముల్
సలుపన్ బూని కళాభిమానమును విన్నాణముగాజూపు నీ
తెలుగుం దేశము మెచ్చుకోదగిన కల్పి లేనిస్వాంతున్ విని
శ్చలసౌభాగ్యములాశ్రయించెడిని బొజ్జ ధర్మరాజాఖ్యునిన్.

ఎవనికళాదృష్టి ప్రవిమలభావాన

నలఘుసత్కవి హైమజలధిదేత

ఎవనిసమ్యగ్దృష్టి కెంతేని హరిదాసు

తనివార పసిడికంకణముదాల్చె

ఎవనివాక్కుకతాన నెల్లప్పు డొదవెను
 గాయకోత్తమునకు సాయమొండు
 ఎవనిసంకల్పమ్ము దృఢమైనబంధమై
 వేదాంతికి పరసువేది యయ్యె

అట్టి బొజ్జాకులాబ్ధిసుధాంశుడైన
 ధర్మరాజుసార్థకనామధారి యింట
 కాపురముసేయుగావుత కంధిపుత్త్రి
 ఆయురారోగ్యభోగభాగ్యము లొసంగి.

అనుకొనుచో నదెంతపని యర్జునునందనుడైన ధర్మరా
 జునకు రసజ్ఞభావునకు సూరులు శూరులు మెచ్చుకొన్న ధీ
 ఖినికి వదాన్యచిత్తునకు కమ్మనికై తకు దోయిలించుటల్
 కనకజలాలముంచుటలు గౌరవమొప్పగ సత్కరించుటల్.

26-1-1975

ఉ ప దేశ వః

అదిగో! యాతని కేమికావలెను నీ కైయంత త్యాగమున
 ల్పి దివిన్ వీడగ; ఔనుకావలెను విశ్వ శేణి పాపాంధకా
 ర దురాకాంతదురంతశోకమయి మూల్గన్ తానెరక్షింపవ
 చె దయాసింధువతండు వానిపదముల్ సేవింపరా! భక్తిమై.

ఇదిగో! యెవ్వడవీవు నీ బ్రతుకు గొప్పమింత నీ జీవితా
 భ్యుదయం బెన్నదియేండ్లుగాదె! యిక నేమోలోకభోగాలపై
 మదినిల్పన్ కడుసంతసెందువు కృపామాన్యుండు శ్రీకృస్తుని
 న్నుదరింజేర్పగ బిల్చుచుండిన గతిన్ జూడంగరా! భక్తిమై.

అడుగో! నీయటువంటివారికొకై యాత్మార్పణంబియ్యదే
 వుడు తానేదిగివచ్చెధారుణికి సంపూర్ణాభిమానముతోన్
 గొడుకున్ రూపముగా మహోన్నతుడునిన్నుంగావగా నీజగా
 కడిమిన్ గల్మినివీడి సిల్వశ్రమలన్ గామింపరా! భక్తిమై.

జడియకు క్రీస్తునాథుడు ప్రసన్నుడు నీదుసమస్త దేహమున్
 పుడమి యనంతరంబ తనపోలికగాగ సృజించెస్పృష్టికిన్
 యొడయుడువాని పక్షములహో! సువిశాలములైతనర్చు నీ
 పిడికెడుముద్దుకై చటులవేదనబొందకురా! సభక్తిమై.

జీవాహార మతండొసంగునని తాజెప్పెన్ సమస్తప్రజా
 భావా లాతడెఱుంగు రక్షణ మహాభాగ్యంబు నీకియ్యగా
 స్త్రీవన్మోసె నదృష్టవంతుడపు నీసిల్వన్ భరించెన్ ప్రభుం
 డీవై నంబునెఱుంగకుండెదవె యబ్బీ! రా! ప్రభుంజేరగన్.

బాధలతో ప్రయాసపడి భారముమోయుచునున్నవారి పెన్
 గాధలవించు నాతడొడికమ్మునగాచు నటంచెటింగియున్
 ఈధర మిన్నకుండెదవదేల? దయానిధి! మోక్షరాజ్యపున్
 నాథుడు నీవువానిచరణమ్ములు గొల్వగరమ్ము దీక్షమై.

అడుగుడి మీకు నీయబడు నర్మిలితో శుభసంచయమ్ములన్
 కడగిననాసతోడ వెదుకన్దొరకున్ తమిగోరువస్తువుల్
 తడయక మొట్టపెట్టుకొని తట్టుముతీయబడున్ వెసన్ గృహ
 జడనిధి క్రీస్తుమార్గమున చయ్యననేగగ రా! సభక్తిమై.

నిన్నుంబోలిన నీసహోదరులనుం బ్రేమించి విశ్వైకభా
 వౌన్నత్యంబును పెంపుజేసికొనగా నశ్రాంతమున్ శ్రద్ధమై
 అన్నా! నీవు పరిశ్రమింపవలె దివ్యాధ్యక్షుడైనట్టి యే
 సన్నన్ నీవు భజింప శీఘ్రుగతిరారా! పూర్ణసద్భక్తిమై.

ఎవడనగల్గుమోక్షమున కేనెపథమ్మనుపల్కులీ మహా
 భువనభవంతిలోపల ప్రభుండనగల్గెను పంచభూతముల్
 వివరణసేయునాతని ప్రవీణతలన్ జగదేకనాథుడై
 ప్రవిమలుడై వెలుంగుభగవానుడు వానిని గొల్వరా బడిన్.

ప్రమదముగొల్పదాతని పరమ్మపథమ్ము జనమ్ముమెచ్చలే
 ని మహిమగల్గువాడు ధరణీవలయానకు రక్షకుండు దీ
 నమనసుగల్గుదేవుడు సనాతనుడాతడు దిక్కులేని వా
 రి మతులగాంచు ధీకులవరేణ్యుడు నాతని గొల్వరా వెసన్.

గాటపుతప్పుచీకటులగానక దుర్గతిజెందువారికిన్
 దేటపడన్ స్వరూపమును తెల్లముగావచియించె దేవతా
 ణోటికధీశ్వరుండయిన 'గొల్గొత' నెక్కిన క్రీస్తురాజు నీ
 కూటికి నీ చిరాయువునకున్ దగుకర్జమురా! సహోదరా !

చూడుము దివ్యనేత్రముల శుంభదఖండమహాప్రతాపకుం
డిడనె యున్నవాడతని సృష్టివి నీవ; యదొక్క గొప్పయే?
ఆడగ; నంతవాడు నిను నాదరమై కరుణించికావగా
వేడవదేల! యేల యవివేకమువీడవురా! సభక్తి మై

నినుగని నీవు మోసమును నిద్దురలోనమునింగినావు నిం
గని భగవంతుడైన ప్రభుకల్పరి మోసెను సిల్వనెందుకో ?
మనమునప్రశ్న వేసి యనుమానముదీరుచుకో ప్రశస్తజీ
వనమును నిల్పుకో పరమపావనుజేరగరా సభక్తి మై

చిరముగ క్రీస్తునాథుడిల జీవనగానము మానవాళికిన్
అరయగ నేసునాథుడిల నందఱకున్ గడుదివ్యదానమై
పరగెను వానిగానముల వానికృపాకలనా నిదానదా
నరమకు లోకమంతయు ప్రణామముసేయునురా! సభక్తి మై

ఏమిభుజింతుమో? మఱియు నేమిధరించెదమో? తలంపగన్
ఏమిజగాన త్రాగుదుమో? యెట్టులనీతను వెల్ల సాగునం
చేమియు చింతనొందకుము యేసునిప్రేమరసైక వీక్షణ
స్తోమము నీకు క్షేమమునుజూపును నిచ్చులురార! భక్తితో

కాననసీమలో మొలిచికండ్లకు పర్వముగూర్చునట్టి యం
దానసెలంగు గడ్డిపువు తథ్యమువాడునుచెప్పగా 'సూలో
మోను'కు గూడలేదువిభవోన్నతి నీవదియెంతకావునన్
దీనమనస్సుతోడ ఘనదేవునియొద్దకురార భక్తిమై

కుంచముక్రిందగాని కనుగొన్నను మంచముక్రిందగాని జీ
వించెడుమానవుండెపుడుపెట్టడు దివ్వెను నైనిగాక నీ
యంచితసద్గుణముల ప్రజావళికాంచుట యుక్తమాను నిన్
గాంచిన క్రీస్తునాథుపదకంజములన్ భజియింపరా ధృతిన్

ఎంతటిసూక్ష్మపద్ధతిని యీవ్యభిచారముగూర్చి చెప్పి వే
దాంతుల యూహకుంబొడమనట్టి వినూతనమాతలంపు సి
ద్ధాంతముగొప్పదై వెలయు ధర్మముకోసముపుట్టినట్టి యీ
శాంతుని క్రీస్తునాథుని ప్రశస్తినిజాటగరార భక్తిమై

అనుకొనుచుందువేమొ! మరియుసుతుడేమిటి లెక్కయంచు నీ
మనమునచాల జాగ్రత! సమస్తజగత్తుననున్న వెల్ల నా
యనివిసుమీ! ప్రపంచమున కాయనదేవుడు ముక్తినీయ నా
తనికధికారమున్నది, యుదారుడు నాతనిగొల్వరా వెసన్.

ప్రథమవర్ణం

ఇల్లిటలేనివానివలెనేగితి వెచ్చటకోయి? యింతలో
 వెళ్ళినదొక్కయే డెదల పిండుచునిక్కము సెప్పుకొన్నచో
 కల్లలెఱుంగనేరని యొకానొకపూర్వ మహర్షివీవు నీ
 వల్లప్రచారమయ్యె నుడువన్ మహనీయపుటార్షధర్మముల్

ఎగ్గుల్ వల్కుచు హైన్యశబ్దములతో నింపొందుసాహిత్యపున్
 నిగ్గుంజూపనటించు దేబెలకు గుండెల్వీలె నీవాక్కులో
 మ్రుగ్గుల్వెట్టె ననంత సంస్కృతకళాం భోజాక్షీ నీయూహాకన్
 నిగ్గుల్ గూర్చుచునున్నవారిపుడు నీనెయ్యుల్ యశోభూషితుల్

విమతుల్ గూడ మనుష్యులేయనుచు విద్యేషమ్ముసూపింపక
 చ్చముగావారల నాదరించితివి యార్షబ్రాహ్మణోత్తంస! యు
 త్తమమానీగుణపుంజముల్ జగతికాదర్శమ్ముగా ధర్మమా
 ర్గముగావెల్లుత! పూరుషోత్తమ! యథార్థంబిద్ది ముమ్మాటికిన్

గంభీరంబగు నీవచోరమణికిన్ గారుణ్యచిత్తానకున్
 శుంభదీవ్యదఖండప్రజ్ఞకు నమస్సుల్ సల్పి నా రీప్రజల్
 దంభంబింతయులేని నీఋజుతసందర్శించు నెల్లప్పు డా
 శంభుస్వామి కృపాపదాంబుజరజస్సౌభాగ్యసమ్మోదముల్

తిరుగాడుచున్నది యరుసాన శిరమెత్తి
 నీనేర్పుగనిన గీర్వాణవాణి
 సడలించుకొన్నది జగతిలో నీమంత్ర
 ముననార్షధర్మంపు ముద్దరాలు
 అలవర్చుకొన్నది చెలిమిని నీబోధ
 వలన పురాద్వేష పద్మనేత్ర
 సాధించుకొన్నది సమత నీ యెదగని
 కుటిలసంఘుద్రోహకువలయాక్షి

మంచికే నీవు సతము శ్రమించినావు
 ఎఱుకకేనీవు తనువు వ్యయించినావు
 ఋషిపురాధర్మమును ప్రబోధించినావు
 అమలచరితంబుగలుగు బ్రాహ్మణుడ వీవు.

అసిధారావ్రతమయ్యో నీదయినలక్ష్మ్యంబింత యద్దానికే
 యుసురుల్ పూర్తి గఖర్చు పెట్టితివి నేడూరూర వెళ్ళాండు నా
 ర్షసమావేశపు భావనాకిరణకింజల్కాలు మేల్కొల్పు ల
 భ్యసనీయంబులు “పూరుషోత్తమ” భవత్ ప్రాగ్భార

వైదుష్యముల్

తిలకింపగానీవు నిలుచున్నచోటులో

నగుపింపదెపు డసత్యాలరాణి

పరికింపగానీవు భాషించువేళలో

రాదొకనా డపభ్రంశవాక్కు

గుఱుతింపగానీవు చరణమూనిన ధరా

వలయాన చొఱదుడంబముల పడతి

ప్రశ్నింపగా నీవు పయనించు నేలలో

వాసింపదల గ్రామ్యవాగ్విధూటి

నీదు పేరుసెప్ప నిలువనేరదు నవ్య

నాగరకతగలుగు నాట్యభామ

నీవు ధన్యుడవు “జటావల్లభుల పురు

షోత్తమా!” ధరాసురోన్నతుండ!

నీరాకంగని కాళిదాసప్రభృతుల్ నెమ్మిన్ ప్రపూజించి నా
 రా! రావయ్యమహానుభావయని యారాధించినారా! కళా
 సారజ్ఞుల్ ఘనులాంధ్ర సతకవులు, మోక్షోద్యక్షానందమున్
 పూరాస్వాగతమిచ్చెనా? సురలునిన్నున్ భక్తి గొండాడిరే?

22-10-1973.

హా చ్చ రి క

ఈ జాహ్నవీనదీ తేజోంబురాశికి

నురువుసంపచ్చకి యున్న నేమి

ఈ రమ్యయైన కోలారుభూములలోన

నెన్ని స్వర్ణపునిధు లున్న నేమి

ఈ జలరాశిపై నెల్లప్పు పొగయోడ

లెన్నేని తిరుగాడుచున్న నేమి

ఈ పుణ్యధారుణి నెసలారనెన్నెన్ని

పృథుల తీర్థా లావహించె నేమి

పెరుగుచున్న జనత యరికట్టబడనిచో

గానబడదు సుంతయైన ఫలిత

మేవిధాననైన నీకుటుంబ నియంత్ర

ణమ్ము భావిభరతనందనమ్ము

ఒకరో; యిద్దటో! బిడ్డ లాగ్రహమునందున్నన్ యథార్థా
నకున్

సుకముల్ సేకురు నిండుగానచట, పస్తుల్ బాధలచ్చోట నుం
డక దూరానకు పర్వులెత్తి చను, నింటన్ హర్షచాంద్రీస్ఫుట
ప్రకరమ్ముల్ తయితక్కలాడు, శుభముల్ ప్రాపించు

నశాంతమున్

ఒకసన్నాస్యసి నికృష్టపుంబనికి సద్యోగర్భముందాల్చె నొ
క్క కుమారీమణి వేటొకర్తుకనియెన్ కామాంధుడైనట్టి యిం
కొకసన్నాస్యసికి వీరిసంతుతలు నేడూరూరనున్నారలీ
వికృతాచారము నిల్పజాలినయెడన్ వెన్నాడు సౌభాగ్యముల్

గంపెడుపిల్లలున్నయిలు కమ్మనిస్వర్గముగా వెలింగి నై
లింపుల యాశిమాలనవలీలగగొన్నది పూర్వమందు రా
ణిపురహింప నిప్పు డవినీతిపథానకు తిండితిప్పకున్
కంపమురేపె దిద్దుకొనగావలెనేటికి నాటిపద్ధతుల్.

మస్తుగకల్మిగల్గునొక మానిసి బిడ్డలులేనివాడగున్
పస్తులువడ్డపేదకు నభాగ్యునకున్ కడలేనిసంతు వి
ధ్వస్తముజేయుకాపురము దమ్ములులేనటువంటి జీవితా
భ్యస్తము లీక్షితిన్ నరకయాతనలై దహియింపజేసెడిన్

నిరతమ్ముపార్వతీ నీరజాక్షీ దనించు
 వృషభవాహను సుతులెంతమంది
 కడలిపై కాంతతో కౌగిలింతలదేలు
 వెన్నునికెందలు బిడ్డలరయ
 రాగరంజిత కళారమ్యవీధుల సర
 స్వతిదేల్చు బ్రహ్మ కెవ్వారు సుతులు
 గరళకంతుని విల్లువిఱచిసీతను గొన్న
 రామయ్యకెందలు ప్రభవమయిరి

సృష్టికారాధ్యులైన వీరే! నిజాన
 కెక్కువగ బిడ్డలనుగన కీప్రపంచ
 ఊమనున్ గోరి సంతు తగ్గించినారు
 ఆర్షభారతమున కుదాహరణ మిదియ

శాంతిని సంహరించి యపచారము మూటనుగట్టి కర్మసి
 ధాంతముదోపిడిసలిపి దైన్యతమోజలరాశి ముంచె వే
 దాంతముపేరుసెప్పి భరతావని నిచ్చట స్వార్థభూతముల్
 గంతులువైచుచుండు గనగాసుఖరాశులు జాలువాలునే?

సంతతికోసమ్ము చదువు సంధ్యలకు నే
 గాని యార్జన చేయలేని నాడు
 అర్థాంగి హృదయాన నసియాడు కోర్కె సుం
 తైన దీర్పగజాల లేనినాడు
 సంసారజలధిలో సతమత మాచు కా
 పురము భారముచేత పొగులునాడు
 బడుగు పేదతనాన బ్రదుకులో హర్షమ్ము
 కొంచెమైనను చూఱగొననినాడు

సంతకొఱకు నాసజూపడు నొక్క డు
 న్ననుసరే ! యెడంద తనియునాడు
 హద్దులేని సుఖములానాడు గృహములో
 నిండుపర్వమట్లు తాండవించు

వ్రణమైపోయిన దీ ధరిత్రికి జనాభా లెక్క యీనాడు హా
 చ్చినమూలమ్మున భాగ్యసంతతికి విచ్చేదమ్మురానీక ప
 చ్చని సంసారము సేయుభారతము ప్రస్థానింపగా నీ నియం
 త్రణ మంత్రమ్మిటనుండి తీరవలెనెన్నాళ్లైన నన్నాళ్లకున్

ఈ 'వేసక్ష్మి' యీ 'ట్యూబెక్ష్మి' లచే నీసంతుతగ్గించుటే
 ఈవేళన్ సరియైనమార్గమగు లేదేలాటి మార్గమ్ము ముం
 దీవై నమ్మును ప్రోత్సహింపవలెనట్లయైన నీభారత
 శ్రీవృత్తాంతము దిగ్దిగంతముల వాసింగాంచు ముమ్మాటికిన్

వలరాజు కోఱచూపుల పిసాళింపుల
 కగ్గమ్మగుట దోషమన్ననాడు
 అనయమ్ము కామశాస్త్రాభ్యాస సంగతుల్
 తప్పంచునెడదకు తెలియునాడు
 సమయాసమయముల గమనించుచున్ సతీ
 పరిచుంబనమ్మును మఱచునాడు
 తలపు మిక్కిలి వినిర్మలమయి చెడుగును
 వేయిమైళ్ళకు ద్రోసివేయునాడు

పూలబాణాల వాడెంత మొత్తుకొన్న
 వేయికండ్లున్న వాడెంత త్రోయుచున్న
 జాతిజనవృద్ధి నరికట్టు సాధనమ్ము
 కలదె ? యింతకంటెను మఱొక్కటితలంప.

16-3-1978

తు పా ను

ఒకనెలలోనే యింతటిమహోద్ధతిమై చనుదెంచి యాంధ్రభూ
మికి నెనలేని నష్టమును మిక్కిలిగూర్చిన యో తుఫాను ! నీ
దొక బ్రతుకేనట ! తెలుగులున్నతికిన్ కనుగుట్టెనే ? కిరా
తకమగు నీచరిత్రకు నుదాహరణంబిదిగాదె వాకొనన్

నీకుంబిల్లులుజెల్లులున్ గలుగరే ? నీమూర్ఖతాకార్యముల్
లోకగ్లానికి కారణంబగు సమాలోకింపగా నీవు నీ
పోకీళ్ళున్ విడనాడి విశ్వమునకున్ పొందించుమానందచాం
ద్రీకమైక్య మరీచిపుంజములు సందేహమ్ము లేకుండగన్

ఇవిగో ! నీవెనుగాలిధాటికి కుజాలెంతంతగానూగుచు
న్నవో యెన్నెన్నిమహీజముల్ విరిగి క్రిందంబడ్డవో యెన్నిమా
నవదేహులు నశించెనో ప్రళయసంధ్యాదేవి నీరూపమై
యవతారించి సమస్తనాశనము చేయంజాలెనో తెల్పుగన్

గుడి సెలుకూలిపోయినవి కూటికిగుడ్డకు వాచిపోవు నీ
 బడుగులు పేదవారలకు వాసముసేయగ చోటులేదు నీ
 యడుగులచప్పుడున్ విని నిరాశకులోనయినారు వారలెం
 దడుగిడువారు ? నీదుప్రళయార్భటివారలగుండె జీల్చెడిన్

పండినవంటచేలులును పండుచునున్నటువంటి చేలులున్
 నిండుగ ముంచినైచితివి నీవు దుర్మగహబుద్ధిచేత మా
 గుండెలు బెండువోవ నిదిగో పెనుయుంఝుగవచ్చి తెన్నులన్
 చెండితి వేమిపాముకొనిచేసెదో ? మొండితుఘాను రాక్షసీ !

17-11-1976

అ రణ పు గో ల

సాముల్ దండిగ కల్గి కప్పములరాసుల్ గొన్నవాడెష్టా ద్ర
 వ్యమున్ గ్రుమ్మెనుజోరుగా సుతకునుద్వాహముగావింప ని
 ష్టమ్మర్యాదలుసాగలేని స్థితులధ్యానము గల్పించి జీ
 వమున్ నాశమొనర్పబూనుట సహింపన్ లేని దుశ్చర్య యా

గొప్పదనములోకమునకున్ గనిపింపగ జేయనాసతో
 నొప్పినరీతివై భవములొప్పినరీతి వ్యయింపజేసి పెన్
 ముప్పునుదెచ్చుకొన్న విషపున్ ఘడియల్ ఘనమానవత్వమున్
 చప్పున జుట్టినట్టి యరణమువిధానము ద్రస్తరించెదన్

రమణుల్ నిత్యమునార్తి జెందగ కఠోరక్రూరశాపంపు చ
 ట్టములన్ జేసిన వానినై చ్యగుణఘట్టాలెట్టివో యీ సమా
 జముగుర్తించుట మేలు లేనియెడదౌష్ట్యంబెష్టాహైచ్చై యమాం
 తముగా పీలిచిపిప్పిజేసెడిని వర్ణ ద్వేషఖండమునన్

ఇలపయి భారవాహమగు నీవరశుల్కము పెద్దమచ్చగా
 నిలిచినదార్ష సంస్కృతికి నిక్కము దీనిని రూపుమాపి క
 న్యల మధురై కజీవితములందు మహోజ్జ్వల హర్ష చంద్రికా
 వళి ప్రసరించులాగున ప్రవర్తి లజేయుట మానవత్వమా

సహగమనమ్ము బాహువులుచాచి కవుంగి లో నిముడ్చుచున్
 మహిళలనేడిపించిన యమానుషఘట్టములన్ స్మరింపగన్
 సహనము దానిదారి నది నక్కినదెక్కడో? నేటికట్టపున్
 దహనమునందు గాలవలె దద్దమ లీవరశుల్క తోషితుల్

ప్రేమంజూపుచు పెండ్లి సేసికొన ప్రేరేపించువాడే ధన
 వ్యామోహమ్మున పెండ్లిమానుకొన నీవైశాచికీచర్యకే
 దీ? మం.నీక పటంపు సంఘమున నెట్టిదుష్టసిద్ధాంత వాం
 ఛామాలిన్యము మంటలంబడునో హర్షంబపు స్త్రీజాతికిన్

ఎందుకు ప్రేమసూపినటియించుట యెందుల కీ సరాగపున్
 గందముపూయనెంచుట వికారమదెందుకు తియ్యనైన యీ
 చందముదూఱి కట్నములసాకున కన్యలగుండెలందుశా
 పేంధన విస్ఫులింగముల నెందుకు జిమ్ముట సిగ్గుచేటగున్

మనసారగానమ్ముకొని జీవితము సేయ
 నభిలషించిన కోమలాంగి బ్రతుకు
 బ్రతుకులో స్వర్గాలుపండించుకొన నెంచి
 యుబలాటపడునట్టి యువిదమనసు
 సుమనోజముగ సుఖస్తోమధునీ ఊల
 దేలగావాంఛించు బేలతపము
 పరువంపుస్వాంతాన స్వారిచేసెడు కోర్కె
 నెఱవేర్చుకోగ కన్నియతలంపు

గాలిదేలజేయ కట్నాల శాపాల
 పేరుతోడ నవ్యభారతమున
 ఈ కుసంస్కృతికి మఱెప్పుడు స్వస్తివా
 చకమొ? నాడు స్త్రీకి సంబరమ్ము

ఈకట్నాల యగాధవారిధిని పెన్నుత్య ప్రహారాలకున్
 శోకంబందున గ్రుంగునంగనలకున్ చోటింతజీవింపగా
 లేకున్నన్ భువి; నింకిపోవునుసుమీ! పృథ్విన్ సుసంస్కార పూ
 జాకల్యాణము మత్త కాశినుల యాశల్ పూచి పుష్పించుతన్

తరముల్ పెక్కు గతించుచున్నను యథార్థంబున్ వచింపన్

సమా

దరమున్ భర్తలచేతబాందని నిరాధారల్ గలారెందఱో
దురితంబా యరణాన నెఱ్ఱా లలనాదుఃఖాశ్రుధారాపరం
పర లీస్వార్థజనాళిగుండెల దహింపంజేయు దావాగ్నియై

గుఱితప్పుగావుత గరితపై నేసిన

మగవాని వరశుల్క మార్గణమ్ము

స్తంభించుగాత హింసాపూరితంబైన

ప్రమదనేడ్పించు కట్నములగొడవ

నిలుచుగావుత మిలాతలి స్త్రీధనమ్ముతో

బ్రతుకు పూరుషుని స్వార్థంపుబుద్ధి

అణగారుగావుత పెనుమచ్చగా గనం

బడెడు కట్నంపు త్రిమ్మరులపొగరు

ఒక మహోర్మికవలె నొక మహోత్తుంగ శృం

గమ్మువలెను నేటికాలమందు

యువతనిలుచుచో మహోజ్వల చైతన్య

మింపెసంగనిండు నీధరిత్రి

స్వాతంత్ర్యసందేశము

మతిగలమానభంజకులు మందులగాండ్రు చరించుభూమి సం
స్కృతికెటు లాకరంబగు వచింపగ సిగ్గునుచేటుగాక దు
స్థితి పెనుభూతమై కెరలి చీల్చును దేశసమైక్యమున్ మహా
న్నతకృషి కీవిధానములు నాశనమార్గములై కనంబడున్

బదవుల్ బన్నములన్ సహించి భరతాంబాస్వేచ్ఛసాధించియ
మ్మదివగ్గైన మహాత్మగాంధి నుడికిన్ మోదమ్ము గల్పించి యా
పదపాలైన స్వతంత్రతారమకు విశ్వక్షోణిలో గీర్తి పెం
పొదవంజేసిన త్యాగమూర్తులతలంపుల్ నేడు ప్రేరేచెడిన్

రొదగామారిన యీకులాల్ వలన నారోగ్యమ్ము క్షీణించుచు
న్నది వేదాలధరాతలమ్మునకు, సన్న్యాసుల్ ప్రవర్తిల్లుచో
టిది, యే మందులు మాకులున్ పడవు, లే వేలాటి

వారోగ్యసం

పదకున్ తావగు నౌషధమ్ములు; కులధ్వంసమ్ము హర్షంబగున్

కులతంత్రములు పెచ్చుమీతెను ధరాగ్నుల్ జాతిజీవాలకే
 అలుగయ్యెన్ నిదురించుజాతి కికలేవా? జీవనోజ్జీవరే
 ఖలు స్వాతంత్ర్యము, పారతంత్ర్యమును ముక్తల్ ముక్తలంజేసిపి
 దల కండై నిలుచున్నచో నచట స్వాతంత్ర్యము సిద్ధించెడిన్

అంచెలువారిగా బ్రతుకులందు ప్రయాణముసేయుచున్న యీ
 లంచపునంగనాచికి, సలామొనరించెడు కర్మమబ్బెదు
 ర్వాంఛల కాసపడ్డ పరిపాలకుడెప్పు ప్రజాహితైషియై
 మంచిని సేయునో యపుడెమంగళముల్ సమకూరు నచ్చటన్

గొప్పల్ సెప్పుచు దొమ్మసూపుచును ఋక్కుల్ నోట
 వల్లించుచున్

గప్పల్ గొట్టెడివాండ్రు నింకను ఘరానావంచకుల్
 ద్రోహులున్

తప్పొప్పుల్ గమనింపనట్టి కుజనుల్ తారాడు దేశానకున్
 తిప్పల్ దప్పవు వేయిసార్లయిన నాదేవుండు జన్మించినన్

బిడియ మింతయులేక పడతి నిర్భయముగా

గౌరవముగ నిల్లుసేరునాడు

యుగయుగాల కులాల యూబిలో దిగవడ్డ

పంచమీయుడు పైకివచ్చునాడు

నరసజుడగువాడు సాహితీమర్మమ్ము
గుఱుతించి మేలిమి నెఱుగునాడు

విధ్యుక్త ధర్మమ్ము వివరించు నుద్యోగి
ఋజుమార్గమున ప్రవర్తించునాడు

చీడపురుగులయిన చెక్క-భజనపరు
లర్థమున్నవారి యంఘ్రిపూజ
మానునాడు దేశమర్యాద కొకస్థాయి
తనరు నిజమదియ స్వతంత్రవేళ

ఎవడురవాడు ముందునకు నెట్టి విపత్తులు దేశమందు సం
భవిలునో? యొంటిగానడచు మానిని మానము భంగపుచ్చి
పాం

గివెడలునే? జనోద్ధరణ కేవల మిట్టిదియైన నీస్వతంత్రం
త్రవిషయమందు నెట్టివి దురాగతముల్ విననున్నవారమో

అహము కల్గినవారి కందించె సౌఖ్యంబు
సురవాణి శిరమెత్తి తిరుగువేళ

ధర్మమ్ముపేర నధఃపతనంబైరి
దిగువవారు సువర్ణయుగపువేళ

ఋతమో? యన్యతమో? యేమెఱుగకుండగనె చా
 డీలు నమ్మెడి రాము డేలువేళ
 హితజనమ్ములవాక్కు నెదిరింపగాలేని
 నృపవతంసములు పాలించువేళ

ఎవడురా! దోచుకొన్నాడు పృథులసుఖము
 హైందవమ్మేలరా! నేటికయ్యె నిటుల
 పూజ్యబాపుజీ యీనేల పుట్టకున్న
 ఏదిరా స్వేచ్ఛ? యీజాతియేమొగానో?

ఈప్రణాళికలచే నేనాడు తగ్గును
 వెనుకబడ్డ కులాల పేదతనము
 ఈప్రచారాలచే నేనాడు మాయును
 ప్రథము లాంధ్రుల యంటరానితనము
 ఈప్రసంగాలచే నేనాడు తరలును
 కుపితోగ్రమగు దరిద్రపుశిఖండి
 ఈమహాసభలచే నేనాడు బ్రుంగును
 సమతజూపని బానిసపుతనమ్ము

వట్టినినదమ్మువలన రాదెట్టివిజయ
 మాతృవంచన లేనట్టియమృతదీక్ష
 పాలనము సేయువానిలో ప్రబలునాడు
 కలుగు సుఖమోదములు ప్రజావళికి నాడు

కొదవల్ తీరెనె? దేశభక్తుల సుధోక్తుల్ పండెనే? నేడు ము
 ప్పదిమూడేండ్లమహోత్సవమ్ము జరిపింపంగన్ సమైక్యంపుట
 భ్యుదయం బబ్బెనె? యుచ్చనీచతలలో నూగాడు దేశానకున్
 పదిలంబేది? యెవండు దేశమునుగాపాడున్ మనఃస్ఫూర్తిమై

ఈ యస్పృశ్యత యొక్క శాసనముతోనే పోవు; గానీ యెవం
 డీయాశ్చర్యపుచట్టమున్ సలుపచేయెత్తున్, కరంచందు గాం
 ధీయాదర్శములీ ధరాతలములో ధిక్కారముంబొందె న
 న్యాయంబన్న కులాలభేదములతో నాటాడింతు రీనాయకుల్

కలిగినస్వేచ్ఛకున్ తనువు గంపెడతోషణమందగా సుఖ
 మ్ములు నొన గూడునన్నతలపుల్ గిలిగింతలుపెట్టగా. నిరా
 శలవల లుచ్చులొడ్డినవి సాధుమనీషికి నీ దగామను
 ఘ్యులకెసుమీ! స్వతంత్రత యహోయను నాదము మిన్ను
 ముట్టెడిన్

హత్యలు దోపిడీపనులు హానికరంబగు రాజకీయముల్
 నృత్యముసేయు దేశమునకెన్నఁ గల్గు ప్రశస్తాఖ్యముల్
 నీత్యవినీతిభేదములు లేనటువంటి ధరాతలాన సా
 హిత్యసరస్వతీచరణహృద్యమహోద్యమ నాట్యముండునే?

తనకర్తవ్యము పూర్తిగామఱచి చందా లెత్తుచున్ కుక్షికై
 అనయంబున్ చరియించి 'పోజు' లిడు నాయంబ్రహ్మ నేడిదిన
 మ్మున స్వాతంత్ర్యముగూర్చి వెట్టివచనంబుల్ పల్కుచో

గుండె గ్రు

చ్చినభల్లమ్మగు నేదిరా! యెవడు రక్షించున్ ఋషిక్షాస్థలిన్

చరియింపవలె హిందుధరణీతలమ్ములో

నలయశోకునిదైన యంతరాత్మ

జరుగగావలె నహస్కరు గుమారుని నేల

తియ్యందనంపు టాతిధ్యగరిమ

పురికొల్పవలె నార్షపరమధర్మజగాన

ననవద్యచరితమా త్యాగదీక్ష

కురియగావలె గాంధీకవలయక్షేతాన

సహనసత్యాహింస శాంతిసుధలు

సత్యమునకు పూజసల్పి న్యాయమునే
 నమ్మువాని యడుగుదమ్ములకును
 గట్టవలయు గొప్పపట్టమ్ము నానాడు
 సంతసించు దేశజనని నిజము.

సుంకము

ఏకైకార్యానకు తావునీయకయె మున్నీసర్వసర్వంసహా
 చక్రమున్ పురిగొల్పి జాగృతవిశిష్టజ్ఞానచైతన్యకాం
 తికాంతిన్ వెదచల్లెనో యరయ నాదేశము శుల్కంపుహిం
 సాకూరత్వపు బానిసత్వమున ధ్వంసంబౌట గర్హించెదన్

అతివకు గౌరవముగలయట్టి ప్రదేశములోననెప్పు దే
 వతలు పచారుసేతు రనుభావము నిక్కము వేదకాలభా
 రతమున మానినీమణుల ప్రజ్ఞకు పట్టముగట్టినట్టి మేల్
 కతలుపరింప నేటికవి కానమటంచు నిరాశ కల్గెడిన్

మహనీయమైన క్షమాసంపదాన్నత్య

సామరస్యంపువాత్సల్యజలధి

కునుకుజెందిన వంశమును ప్రోద్ధరింపగా

తనదిగా తలచు చైతన్యలక్ష్మి

దుష్టచింతకు లైన దుండగీడుల దుర

హంకారమును చెండు నపరకాళి

కటికి పేదలగాంచి కరుణాశ్రువుల చిమ్మి

యాదరించినయట్టి యమృతమూర్తి

బ్రతుకుటోడ కెపుడు రతనాలచుక్కాని

తులసి యింటిలోని గెలుపులకును

కాని యట్టిమహిళ కట్నాలపేరుతో

బాధపడుట నాపువా డెవండు !

తనదే నట్టి సమస్త జీవితము స్వార్థంబింత లేనట్టిబు

ద్ధిని యర్పించిన స్త్రీకి గౌరవములేదే? నేటిసంఘాన నం

చను వాదున్ కలిగింపరాదు పురుషుం డన్యాయమున్ జేయనెం

చినచో దెబ్బగు ధర్మదేవతకు యోజింపన్ యధార్థంబగున్

కాసుల్ పేరిట గర్హణీయమగు నీకట్నాల రాకాసికిన్

దాసోహ మ్మనునట్టివారల తగాదాలోన నై రాశ్యబా

ధాసంసారపుజీవితాన తనువున్ దగ్ధముగావించు నా

రీసంకల్పము న్నాపుచో నచట పర్వెత్తున్ దయా నిర్ణయల్.

ప్రేమరసైకజీవనము పెంపొనగూర్చును బాధ్యతాయుతం
 బైమసలున్ సమైక్యమున కాయువుపట్టగు నింతిలేనిదే
 యేమిటి కీప్రపంచము సహిష్ణుతకున్ సడిసన్నకల్మికిన్
 ధామముసాధ్య శుల్కములధాటికి చిక్కుట దుర్భరంబగున్

ఎలుగెత్తిచాటడే ఈశ్వరచంద్రుండు
 అబలకు విద్యముఖ్యాంశ మనుచు
 కలమెత్తి వ్రాయడే కందుకూరికులుండు
 స్త్రీజనోద్ధరణ సంసేవ్య మనుచు
 గద్దించిపలుకడే ఘనుడు వార్ధామాని
 తరుణిరక్షణ యార్షధర్మ మనుచు
 ప్రకటింపడే దీనబంధువు బ్రహ్మర్షి
 మగువసౌభాగ్యంబె మాన్య మనుచు

ఈమనస్సులెల్ల రీవనితలగూర్చి
 పలికినారు సరియె వారినేలు
 వారియెదలయందు స్వారిసల్పెడు కట్ట
 నపుపిశాచి తొలగెనా ! తలంప.

అనురాగాంబుధిలో ప్రయాణమును చేయంజాలగా దీక్షమై
 చను రాగోజ్వలమూర్తులన్ మధురసంసారాశయానందులన్
 చెనకన్ జూచెడు దౌష్ట్యశుల్కమును చెండింపించుచో దేశమం
 దనయంబున్ చరియింతు నిర్జరులు ప్రహ్లాదమ్ము దేశానకున్

ఈ నా సహోదరీప్రాణాంతకంబైన

కట్నమ్ము గాలిలో గలియునాడు

ఈ నా ప్రధానసంస్కృతికి కుఠారమా

శుల్కమ్ము జలధిలో చొచ్చునాడు

ఈ నా యఖండదేశానకు మచ్చయై

చెలగు సుంకపువ్రాలు చెరగునాడు

ఈ నా మహోన్నతధ్యానాన కరియైన

వరకట్నభూతమ్ము సురుగునాడు

ఎప్పు డీ యుంకువకు స్థానమియ్యకుండు

నో; నవసమాజ మపుడె మహోజ్వలంపు

ప్రత్నచై తన్య మీధరాభాగమందు

పరమమోదమ్మువహియించి పంచుకొనును.

విశ్వ సౌ బ్రా త్ర ము

స్వేచ్ఛార్కంబగు నీవిశాలజగతీవృత్త మ్మహింసాపతా
కచ్ఛాయానిలయాన నిల్వబడి యైక్యస్నేహబాంధవ్యరా
గాచ్ఛోన్మేషసుగంధమారుతము లాఘాణించి శాంతుజ్వలత్
స్వచ్ఛక్షాంతిపథాన నేగిన జగత్సర్వమ్ము భాసించెడిన్

అగ్నిప్రస్ఫుటకాంతిదేహులగు వా రాపంచభూతాలలో
మగ్నంబైరి తదాత్మభావనపునైర్మల్యమ్ము సర్వప్రజో
ద్విగ్నస్వాంతములందు నిల్చెడిని యుత్తేజమ్ముగల్పించి యీ
భుగ్నక్షోస్థలికిన్ బరాబరుల నొప్పుంగూర్చి మేల్కొల్పెడిన్

లేశక్లేశము గానిపింపని క్షణా లేనాడు వ్యాపించి ది
గ్దేశాలన్ తనియింప జేయునొ ? ధరిత్రీదేవి యానందవా
రాశిన్ గాహనముంబొనర్చెడిని గర్వస్ఫూర్తి నానాడు ది
గ్రాశిన్ బంధురముగ్గమోహనపుసౌభ్రాత్రమ్ము చుంబించెడిన్

భీతింగొల్పెను దుష్టపద్ధతుల యాభీలంపు టణ్ణాస్త్రుగా
 ధాతాత్పర్యములో నహర్నిశము చింతాకాంతయై మ్రగ్గి పా
 రాతన్యప్రభ దేలు భూస్థలిని స్వార్థత్యాగపున్ గౌముదీ
 జ్యోతి స్సంపద లెల్ల వేళలను గాచున్ గాక ! చంచద్గతిన్

శిష్టంబైన మనోజ్ఞ సంస్కృతులు విచ్ఛేదముగాకుండ సు
 క్షిష్టంబైన సమస్య లీవసుధలో లేకుండ హింసాధురా
 దుష్టత్వానకు తావులేని ఘడియల్ తోరాన తారాడుచో
 స్పష్టంబైన ప్రశాంతిసౌఖ్యములు విశ్వానన్ పురాణించెడిన్

ఈజగతీగృహాన వసియించిన మానవజాతి యెల్ల న
 వ్యాజముతో పరస్పరవివాదములేని యొకేకుటుంబమై
 రాజిలి సర్వదేశముల ప్రాంగణసీమల హర్ష తోరణల్
 రాజి నలంకరించునెడ రాజిలు కుంభిని భాతృభావముల్

తరతమభేదముల్ మఱచి ధార్మికజీవనముంబొనర్చి యా
 పొరుగుననున్నవారి తమపోలికగా మనమందు నెంచి సం
 బరపడి సర్వమానవుల బాగునుగోరినవేళ విశ్వమం
 దురుతరభ్రాతృభావనమహోన్నతబంధము లావహించెడిన్

పొరపొచ్చెమ్ములుగల్గు వర్గములపొందున్ పొత్తులున్

ధూర్ముదు

స్తరదౌర్జన్యపుటుద్ధతిం దవులు యుద్ధజ్వాల తెక్ష్యమ్ములీ
 ధరలో గన్నడరాదు శాంతిసుమగంధంబుల్ గుబాళించుచో
 నిరవై దిక్కులకొగిలించెడిని నా డీ విశ్వసాభాత్రముల్

ఇక్కడ నీప్రపంచమున నెప్పు మహాత్ములుపెన్ విభేదపున్
 ఫక్కికి తావునీయ రిక వారలవాక్కులు వేదకాలపున్
 ఋక్కులు వారి కీవసుధ నెల్లలు తోయధులున్ దిశావలుల్
 నిక్కముగాగ నొక్కటియె నీతికి పట్టము గట్టగావలెన్

సాహార్దభావాన సంపన్న దేశాలు

కుములు భూముల నాదుకొన్నవేళ

సకలరాజ్యాలు స్వేచ్ఛాశాంతివాతావ

రణములో రహియించి ప్రబలువేళ

పశ్చిమపాశ్చాత్యవర్గీయమైన రం

గులభేదములులేక మెలగువేళ

వైదగ్య పాండిత్యప్రతిభావిశేషాల

కంతరమ్ములు సూపనట్టివేళ

కల్మషంపుభావగుల్మముల్ చివురింప
 నట్టివేళ జగతి యలరువేళ
 వెలయు శాశ్వతముగ విశ్వసాధాతమ్ము
 నరుల పెదవుల చిఱునగవు లొలుక.

20-12-82

ఉ గా ది

పలుకునిగారపుంబసకు పట్టము భూవలయానగొన్న మా
 తెలుగుపాలాలలోన గడిచేటిన తొల్లిటి సంస్కృతిప్రభన్
 నిలుపుము దుర్మతీ ! యదియ నీవలనన్ నిలువంబడున్ జగా
 వెలుగులు కుప్పవోసి మురిపింపుము మమ్ముల తెల్లు
వారలన్

అసమనైపుణి జూపి యాంధ్రకళాదేవి

నటియించె భువనఘంటాపథాన

ఆంధ్రసౌభాగ్యముల్ హావణిల్లగా వైశ్య

నాథుండు జలధియానమ్మొనర్చె

అరుల గుండియలు వ్రయ్యలసేసి యాంధ్రకీ

ర్తిపతాక మెత్తించె రెడ్డికులుడు

ఆంధ్రు లౌదార్యమ్ము లలరార గ్రంథాన

సాతవాహన రాజు సంతరించె

నీకు తెలియదులే? దుర్మతీ! కఠోర
 నియమబద్ధు డాంధ్రుండు నిర్ణీద్రకీర్తి
 విసరు డాతని కీవేళ వెలితియైన
 యేకతాభావము నెడంద నేలనిమ్ము

బలీసిన సాహసమ్మున నవక్రపరాక్రమధుర్యులౌ యశో
 నిలయులు తెల్లువారలు మనీషులు సీమలుదాటి క్షరాజ్యముల్
 నిలిపిరొకప్పు నేటికిని నిల్చిన తెల్లులవెల్లుజల్లులో
 కలయకనుంగొనన్ తెలియగా నగునోయి యుగాది సత్ప్రభూ!

అలవాటై సతతమ్ము క్రొంబసిడి సస్యాలన్ పిసాళించు భూ
 ములు మా తెల్లుల వీప్రపంచమున టొమ్మున్నిల్పిశౌర్యోజ్జ్వలౌ
 జ్వలతన్ చాటినయట్టి తెల్లుల మహాదార్యమ్ము దేశాలలో
 పల హుందాగ చరించుచుండుట మహాదాభాగ్యమ్ముగా

నెంచెదన్

మెచ్చెనా యెదియైన మేల్మీకాన్పించుచో
 నరుసమందుటలోన తిరుగులేదు
 ఇచ్చెనా తలచుచో హృదయమ్ముపొంగ దా
 నముసేయు చేతికి నెముకలేదు

నొచ్చెనా గాఢనిష్ఠురకార్యమందె న
 సంకల్పబలమున జయమునొం గు
 నొచ్చెనా యదియాఱునూరై న యెదియైన
 నిష్ఠమై దరికిరానీయ డెపుడు

ఎంతయున్నతుడో యాంధ్రు) డెంతహృదయ
 మున్నవాడో? మరెంతటి యుజ్వలంపు
 గాఢ గలవాడో? యోయి! యుగాది! నీదు
 సముఖమున జెప్ప మాకవసరము లేదు

కలముల్ గ్రుమ్మిన మేల్కవిత్వ నళినీగంధాలతో భాగ్యరా
 శులతో నిర్మలపుణ్యతీర్థములతో జోకైన నాజూకుతో
 వెలుగుల్ చిమ్మిన తెల్లనాటిచరితల్ విశ్వప్రపంచపుజో
 తల నీరాజనమందె దుర్మతి! యథార్థంబాను వాచింపగన్

గుండెన్ జూపి యమోఘధైర్యమున వాకోబూన నవ్వేశ ను
 ద్దండప్రేరితుడై నిలంబడెను స్వాతంత్ర్యంపుపోరాటపున్
 జెండాతాల్చి దిగంచలావళులు జేజేల్ గొట్ట త్యాగైకభా
 వుం డీయాంధ్రుడు దుర్మతి! తెలిసికొమ్మో! తెల్ల
 వైభోగ్యముల్

రసికావతంసుడౌ రాజుని కవితతో

గొనబార సుకవి 'రా' కొట్టునాడు

కవివాక్కులకు శిరఃకంపమ్మొనర్చి పా

ర్థివుడు కస్తురిని నందించునాడు

కవితకు వెలగట్టి కవిని తేడేన్గుపె

కుతుకాన నెక్కించుకొన్ననాడు

సార్వభౌముని ప్రశస్తంబై న కవితకు

స్వర్ణాభిషేకమ్ము జరుగునాడు

యేమిరా ! తెల్లకవులకు నెంతలేసి

గౌరవార్హతల్ కలిగించె కాలమపుడు

నేడురా ! నేటికవులకు వేడుకలరె;

అంజయాబ్రహ్మముల కవితాదరమున

ఒకడు గలాడు ప్రోలయ మఱొక్కడు కాపయవేమనాఖ్యు డిం

కొకడు ప్రతాపరుద్రు డొకడూహకు తిమ్మరుసయ్య గంగడిం

కొకడు మఱొక్కడున్ వెరశి యుజ్జ్వలమైన తెలుంగుధాత్రి భా

వికి మహనీయమా తెలుగువెల్లులువీరలు వత్సరప్రభూ!

ఎత్తింపవలయు మహీచక్రగగనాన
 నా తెల్లుజాతీయ కేతనమ్ము
 చాటింపవలయు దిశాభూములందున
 నా తెల్లుబడి మరందాలపలుకు
 వెలిగింపవలయు పృథ్వీధరాభాగాన
 నాయాంధ్రజాతి విజ్ఞానదీప్తి
 మురిపింపవలయు సగబరముమీఱగ ధాత్రి
 నా తెల్లువారి యాన్నత్యచరిత

నేతిబీరలోన నేయిలేనివిధాన
 నీదుపేరులోన లేదు చెడుగు
 దుర్మతీ సమైక్యదోహద మీ తెల్లు
 వారికిమ్ము నేటిపర్వవేళ

నాజాతీయుల కెల్ల వేళల నమందానందసాహార్దదీ
 యోజాగ్రన్నవతాప్రధానహితమార్గానన్ ప్రయాణింప ను
 త్తేజశ్రీల ననుగ్రహింపుము జగచ్ఛేయోభిలాషుల్ యశో
 భ్రాజుల్ భోగులు మాటదప్పని కళారాగుల్ తెలుంగుల్
 సుమీ !

ఈవేళ నా తెల్లుజీవుని తలపులో
 చిందాడె విలసితానందరేఖ
 ఈరోజు నా తెల్లు బృందావనమ్మున
 ధ్వనియించె స్నేహచైతన్యగీతి
 ఈనాడు నా తెల్లువాణీప్రపంచాన
 తలయెత్తినది కవితాలతాంగి
 ఈవాసరమున నా యీ తెల్లులోకాన
 నడయాడినది కళానాట్యలక్ష్మి

సాగరముల గిరుల ఝరుల నీనాడు నా
 తెలుగువాడు దాటు తేరు నడవి
 పలుకరించి వేయిబాహువులను సాచి
 హాయిగూర్చుమోయి ! యో యుగాది !

ఉగాది 5-4-1981

ప్రత్యభినందనము

నుతిగొన్న గోల్కొండకృతిగొని సంతసం

పడె బెజవాడ గోపాలరెడ్డి

ప్రథమభాగంబైన పర్జన్యకావ్యమున్

చెలువారగొనియె సంజీవరెడ్డి

అరుసానగొనె నక్షరాభిషేకపుకృతి

దీపాంగనను బీ. ప్రతాపరెడ్డి

ఆమ్రపాలీకావ్య మలరగా కృతినొందె

నెయ్యూన మాలకొండయ్యరెడ్డి

నాడు కవిసార్వభౌము శ్రీనాథు డెలమి

రెడ్డిరాజుల సాహిత్యదృష్టికతన

సాగినాడిప్పు డీకవిసార్వభౌము

డెటులసాగునో కాలమే యెఱుకజేయు.

నాకృతినాథు లందఱు ధనంజయు నంతటివారలే; జగ
చ్చోక్తులె, ధర్మలోకనపురూపులె, మోహనదాసుగాంధ్యహిం
సాకమనీయమార్గమున సాగినవారలె; నా యదృష్ట మి
ఞ్చైకనిపించె వ్రాసెద సుధామలమంజుల సత్కవిత్వమున్

ఫేదాగారములోన జిక్కువడి సంక్లిష్టంపు ఘట్టాలలో
 చేదున్ మ్రుంగిన నాసరస్వతికి హర్షి భూతచేతస్కుడై
 మోదంబిచ్చిన *అయ్యదేవర కులాంభోద్యబజైరిన్ సదా
 ఖాదీమానిపథమ్ములో జనిన దిగ్దంతిన్ ప్రశంసించెదన్

కుచ్చితమైనపోకడలకున్ జననట్టి రసజు లెందఱో
 మెచ్చి బహూకరించిరి ప్రమేయములేనటువంటి వర్ణపున్
 మచ్చకు దూరులై నవసమాజముగోరుచు కుట్మలించె నా
 యచ్చపుసాహితీలత యనంతయశోవనభూమి భూయమై

ఈసు, మనస్సులోనెదిగి యెంతయు దుష్టపుచింతచే దుర
 భ్యాసములోమునింగిన దురాత్ములు దుర్జనులున్ కుసంస్కృతి
 వ్యాసులు పెచ్చుమీరిన దివాణము దగ్ధముగాక యేమగున్?
 వ్రాసినవాని వ్రాతకు తురాయి లభించినచో విశేషమే

ఈ గయ్యాల్లితనంపులోకమున లేనేలేదు మేధావికూ
 హాగమ్యంపుతలమ్ము మానవతక్రిందై మట్టిదిన్నట్టిదై
 రోగగ్రస్థునిబోలె నున్నది యనారోగ్యంబు పోగొట్టగా
 త్యాగబ్రహ్మలు లేచిరావలయు చైతన్యమ్ము గల్పింపగన్

* అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావుసంతులుగారు

నాలుగక్కరాలు నాలుకపై దాచి
 తనదువర్గసభను గొణుగువాని
 సాటిలేని సుకవి జమలేని పండితుం
 డనెడు లోకమునకు నంజలింతు

కులమును స్వాగతించు విషకుంభినిలోన నధోజగత్తులో
 నలిగినవాని సత్ప్రతిభ నాలుగుదిక్కుల వ్యాప్తిసెందగా
 వలయునటన్న నెంతశ్రమ వాడొనరింపవలెన్ నిజానకున్
 బలమున 'హైక్యులెస్' వలెను వాడొకయింత తయారు

గావలెన్

విశ్వనాథకులుండు వినుతించి దీవించె
 నా కళాలక్ష్మి యానందమడర
 స్వర్ణాభిషేకమ్ము సల్పె బొజ్జా ధర్మ
 రాజు నాపల్కులరాణి బొగడి
 ధీకుండు కవిపాదుషా కొప్పురావూరి
 పంపించె 'కవిసార్వభౌమ' బిరుదు
 వినుతిగాంచిన యాంధ్రవిశ్వవిద్యాలయం
 బు రహినిడె 'కళాప్రపూర్ణ' పదము

కూలిచేసి తనువుచాలించె నాతండ్రి
 యట్టి తండ్రి యుంశ మందుకొనుచు
 ఘనతగాంచిన కవిసార్వభౌముండ!
 ప్రణతు లివియె రసికవర్యులార!

తానే సత్కవిచంద్రుడై సుకవితాధాత్మీస్థలంబందు నెం
 తేనిన్ పేర్గనినట్టి యుత్తముడు నేనేదో యథాశక్తిమై
 వాణీసేవనముం బొనర్చెడి సదాభ్యాసుండ నాకిట్టి స
 న్మానంబిచ్చిన మాలకొండయ సంభావించు డెందమ్మునన్

రచనలో నొకింత రసము జాలార్చిన
 మాటిమాటికి దనమానసమున
 పొంగిపోవునట్టి లింగము మాలకొం
 డయ్యకవికి ధర చిరాయురస్తు !

పటుతరమా కవితాలం

పట్టుడై ధర్మార్థభావభాసురుడై న

న్నిట నెంతో మెచ్చిన శ్రీ

కటకము పురుషోత్తమునకు కైవారమ్ముల్

దొంగలు మానహంతకులు దోపిడిగాండ్రు దగాచరిత్రు లె
 ల్లం గడుహాయిగా బ్రదుకులన్. వెలయించు సమాజమందు కా
 కావ్యాంగన లెట్లుజీవితమునందు సుఖిమ్ముల నోచుకొందు రె
 బ్బంగి కవుల్ సుఖింతురు సవా లిది యీబురుడీజగానకున్

ఛందోబద్ధకవిత్వము

నందుగలుగు శ్రుతివిధానమందున ముదమున్

జెందిన రసికుడు యం. జే.

సుందర రాయనికి వేయిజోతలు సేతున్

కళనుకలుగునట్టి కవిని నుదారనై

ఖరిని గాంచి మంచినెఱపునట్టి

సజ్జనుండు కే. వి. చలపతిరాయని

కీ ధరిత్రి నగుత పృథులసుఖము

కల్లల్ లేనటువంటి మానసముతో గాంధీజి శాంతిక్షమా

వాలలభ్యమ్మున కంకితంబయిన విద్వంద్వంశ్యుడై సాహితీ

ప్రోల్లోంబగు గాంగభంగములపై నూగాడు ప్రాజ్ఞుండు, బీ.

మల్లారెడ్డికి మానవోత్తమునకున్ మాన్యప్రశంసావఖుల్

వన్నె వాసిగొన్న యెన్నెన్నో శాస్త్రాలు
 సావధానమతిని చదివినారు
 సహృదయకను మీకు సరిలేరు వందనా
 లబ్ధి! దంతులూరి సుబ్బరాజ!

అమృతమూర్తియైన అన్నపురెడ్డి శ్రీ
 రామరెడ్డి వసుధ ప్రబలుగాక
 రామరెడ్డి మీ వరాలవాక్కులలోన
 జూటలాడె తెలుగు సోయగమ్ము

వినుడు రావిపాటి వేంకటస్వామికి
 నాండుపాలు, కోటయలకు మఱియు
 కల్లలకు విరోధి నల్లూరి రామయ్య
 ప్రభృతివరులకు నభివాదవితతి

ధంకాకొట్టి రసైకశబ్దముల నొడ్డాణమ్ముగీలింతు ని
 శృంకన్ సుందరనాంధ్రశారదకు లక్ష్యంబి ద్ది వాంచింప సా
 హంకారంబగుగాక! నేడు సదయుండౌ మాలకొండయ్య నా
 వంకన్ దృష్టినిగిడ్చె నియ్యది పురాభాగ్యమ్ముగా నెంచెదన్

ఒకడు శ్రీనాథుండు ప్రకటితసకలభో
గాల భాగ్యాలలో దేలినాడు
ఇంకొకయతడు భక్తేంద్రుండు వాణిచే
నింపుగా వంట చేయించినాడు
వేదోక్త డుద్దండ వీరావతారుడై
యిచ్చినమాట చెల్లించినాడు
మరియొకం డలసావి మహితవంశోద్భవుం
డేనుంగునెక్కి యూరేగినాడు

పొంగిపోయినావు పులకితగాత్రవై
కన్నులార వారిగాంచి నాడు
నేడు కవులపాట్లు నీ వెఱుంగుదువుగా
దివ్యకల్పవల్లి! తెలుగుకల్లి!

27-1-1980

దుం దు బి

ఈ హేరాశమనోజ్జమంజుల కళాహేవాక వాసంత స
 న్నాహోత్సాహ మహాశుభావహ రసానందైకవేళన్ నిరా
 శోహగీతులతోడ నాప్రజల కెట్లులాసమున్ కూర్తు నిం
 కోహో ! దుం దు బి ! నీ శుభాగమన మాంధోర్విన్
కటాక్షిం చెడిన్

శోటులోగ్రతైక్య భీషణధురాసంక్షోభ
 పై శాచికీ నాట్యభంగిమమ్ము
 విషదిగ్ధజిహ్వా సంభృతక రాశక్రూర
 ధరల కాలభుజంగ దారుణమ్ము
 సమదదౌర్జన్యసంస క్తనై చ్యక్రియా
 బహుభయంకర మానభంగవిధము
 దుష్టమానవసంఘ దూర్తతాచిహ్న మ
 స్పృశ్యతాశార్దూల విహరణమ్ము
 నా ప్రజాశిజీవనమును దగ్ధముచేసి
 యురముసూపి తిరుగుచున్నవేళ
 ప్రియమెలర్ప దుం దు భీవత్సరప్రభూ !
 వచ్చినట్టి నీకు స్వాగతమ్ము

ఎన్నియుగాదు లీఋషిమహీవలయమ్మును చుట్టినన్ వ్యథా
 ఖన్నమనస్కతన్ కుమిలి కృత్స్నకు పట్టెడుకూడు నోచుకో
 కున్న దరిద్రమానవుల కుర్వర నెందుల కీయుగాది స
 ర్వోన్నతపర్వసంభ్రమములోయి! యుగాది నవోదయాధిపా!

నవతావసంతసంధ్యావేళ వనవీధి
 అతనుభృత్యుల గొంతులాడుచున్న
 ప్రసవగర్భమునుండి పఱతెంచుసౌరభ్య
 సంహతి పయనమ్ము సలుపుచున్న
 ప్రకృతిలక్ష్మీదేవి రసమనోజ్ఞప్రథా
 లావణ్యభూషయై క్రాలుచున్న
 చెలరేగు హర్షాన చిటితేనియలద్రావు
 భృంగసంతతి శబ్దమీనుచున్న

పరిమళాలసాబగు లురల కంఠంబెత్తి
 స్వాగతమ్ము ప్రకృతిపలుపుచున్న
 మేటిదైన్యరేఖ దాటని నాప్రజా
 వితతి కేది దుండుభీ! సుఖమ్ము

ఈ యందాలవనాలప్రాంగణ లసచ్ఛృంగారచైతన్యరే
 ఖాయ త్తప్రభకున్ వసంతు డొగి చిహ్నంబై పురాణించు నీ
 వీయేటన్ కుటిపింపగావలయు నోయి! దుందుభీ! నాజన
 శ్రేయంబై సుఖమింత దుర్మతిని వాచింపన్ వృథాయాసమా

ఈ చైత్రంపురభమ్మనెక్కి కడుహాయిన్ నీవు నా తెల్లువీ
 ధీచై తన్యపథాలనెల్ల గనుచో దిక్చక్రరాశీప్రశం
 సాచిహ్నవళులన్ కనంగలవులే; సౌదర్యభావమ్ములన్
 పేచీలుంగల నా తెలుంగులకు నేర్పింపంగ నర్థించెదన్

కూలినవానిజీవితపుగోడులు నీమరణాలు మానభం
 గాలు మఱిన్ని దోపిడులు కక్షలు హత్యలు బుదుబస్తుగా
 పాలనచేయుచున్నటుల భావముకల్గకపోదు దుందుభీ!
 తూలిన జీవితాలకు నెదోయొకదారిని చూపగావలెన్

ఇట నీరాకకు దోయిలించెదను గానీ నావిశాలాంధ్రది
 క్షుటముల్ కఠిలె తిండితిప్పలకు దుఃఖానన్ దరిద్రాళిహృ
 త్పుటముల్ భేదనమయ్యె దోచుకొనుటే? పుణ్యమ్ముగానెంచు
 సం

కటపున్ చేష్టను సాగనీకు ఋతుశక్రా! నూత్నవర్షప్రభూ!

తేరాగా బ్రతుకీడ్చువంచకులకే దేశాన సత్కారముల్
భారీయెత్తునసాగుచో నిలుచునే? బాపూజి స్వప్నద్యుతి
శ్రీరమ్యాహలు వర్ణసంస్కృతికి పుస్తైన్ కట్టుచో జాతిసం
స్కారంబెప్పటికైన దగ్గమగు టీకాటిప్పణుల్ వ్యర్థముల్

కుండాకోరుల దుండగీండ్ర కఱకున్ గూండాల డౌరన్యపున్
కాండౌధత్యము మానవత్వమును మంటన్ కల్పి దర్జాగ నా
ఖండానన్ విహరించుచున్నది మహోగ్రంబైన రూపమ్ముతో
చెండింపింపుము దుండుభీ! యిదియెపో! టేమమ్ము నాజాతికిన్

పూయింపింతువో? నామహాంధ్రజనసీవ్యాహాధరాజమ్మునున్
కాయింపింతువో? నాజనాళి హృదినై క్యస్నేహచాంద్రీద్యుతిన్
తోయింపింతువో? యాయరాజకపుతంతున్ నిల్వనీకుండగన్
మోయింపింతువో? హర్షదుండుభుల తెల్గుల్ మెచ్చ వర్షాధిపా!

క్షణికంబైన సుఖాలుకోసరము లక్ష్యంబుంచి పుట్టి అమా
ర్పునకున్ సమ్మతిసూపు పెద్దలు కులమ్మున్ పుట్టిన దుక్కోజాలుశా
సనమున్ చేయరదేల? కూహకమన స్తత్త్వ విజ్ఞానమున్
తనఖాపెట్టెడు బుద్ధి నాప్రజలకున్ రాసీకువర ప్రాణా!No.

ఈ నా సరస్వతీహృద్యవాజ్ఞంజీర
 శింజనీధ్యానాలు సెలగునాడు
 ఈ నా మనోవీధి నెసలారుభావాలు
 కెరలి నిర్భయముగా తిరుగువాడు
 ఈ నా యనుదినంపుభృతికి ధోకాలేని
 వెల్గురాదారులు కల్గునాడు
 ఈ నా మహాసాహితీనవతాపుష్ప
 సౌగంధ్యములు దెసల్ సాగునాడు

నాడు నాలోనదాగిన నవసుశబ్ద
 భావబంధురతాపరంపరలు వరలు
 విసపుకొలముల భుజగాలు ముసరుకొన్న
 క్షీతిని దుందుభీ! ప్రతిభకు బ్రతుకులేదు

ఇలపై గీరితి నాచికొన్న మొనగా డీ నా మహాంధ్రుండు నే
 డలుసై పోయిన సంగతిన్ తలప బ్రహ్మాండమ్ము విభ్రాంతయై
 విలపించెన్ నుడులాన నీవలన ప్రస్ఫీతమ్ముగా దుందుభీ!
 చెలరేగన్వలె తెల్గుభూముల నుషశ్రీ దుందుభిధ్యానముల్.

21-8-1982

గంధపెండేర సన్మానము

ఘోషల్ వెట్టెడు నామ బాల్యమున నుగ్గుంబాలతో పాటు పీ
 యూషంబున్ కలబోసి పెంచితివా? లేకున్నన్ మహాసాహితీ
 భాషాయోష మదీయ జిహ్వాపయి నావాసించునే? నేడు నా
 భాషాసత్కృషికిన్ లభించె జననీ! పాపాంబ! యీ సత్కృ
 తుల్

అరుసంబుల్ హవణిల్ల మీదయిన యధ్యక్షత్వముం దీయశో
 గిరిపై నెక్కిన నాకళాసతికి కల్లెన్ మేల్మిబంగారు గ
 గైరసన్మానము సింగిరెడ్డికులజా! కేల్మోడ్పు సాహిత్యసుం
 దరమూర్తి! భవదీయవాక్కులు మరందశ్రీనిధానంబులౌ

తీయని తేటతెన్లు పదధేనువుబిండి రసై కమాధురీ
 గేయకవిత్వమున్నొడివి కీర్తిమరీచుల విశ్వగౌరవ
 స్థాయినినిల్పి యున్నతినిదాల్చిన ధీమణి! సింగిరెడ్డి నా
 రాయణరెడ్డి! మీపలుకులందు పసందులు చిందులాడెడిన్

శూలియు వెన్నుడున్ త్రిపురసుందరియున్ పరిశుద్ధు డేసుడున్
 వ్రాలిన నేల నాదు నిరవద్యకవిత్వసరస్వతీపదా
 బాల నదించు కింకిణుల చక్కనిశబ్దము లేలుగాక! యం
 జ దాలపసిండి పెండెరము దాల్చునుగాక! మదీయవాణియున్

కమనీయసాహిత్యకల్లోలినీతరం

గాల డోలికలలో దేలి తేలి

ఋజువర్తనమునకు ధ్వజముపట్టినవాని

నిచ్చమై హృదయాన మెచ్చి మెచ్చి

అర్థించువారల యవసరంబెరిగి మ

హేష్టతన్ చేయుకనిచ్చి యిచ్చి

నవభారతము భువనముననిల్వగ పరి

శ్రమల కాధారమ్ము నెమకి నెనుకి

ఉన్నదంచు గర్వమెన్నడుచూపని

కంటిపూడివంశ కంధిసుతుడు

వేడు కలరజేసి వీణ్ణాజుచౌదరి

గండ పెండెరంపు నిండుసభను

అమితో దారతతోడ నాయలతికావ్యాలన్ సమీక్షించి మో
దము సంతృప్తి గపొంది నాపయి బద్ధప్రేమ జూపించినా
రు మహోదారచరిత్ర! చౌదరి! మహోధ్రుల్ మెచ్చుకొ

న్నారు మీ

సమతామానవతాస్వభావమును ప్రస్తావింప తధ్యంబగున్

కళలకు స్థానమిచ్చిన యఖింశులు రాజులుపోయి రీధరా
తలమున వారునిల్పిన సుధామయమంజులదివ్యసాహితీ
నిలయములైన సత్కృతులు నిల్చినవిప్పటిదాక యెప్పుడున్
నిలుచును సత్కవీశ్వరులునిండిన భూములు స్వర్గతుల్యముల్

తెనుగున్ దేశము నవ్యభారతములో దీపింప నుత్సాహపున్
మనమున్ గల్గి పరిశ్రమల్ నిలిపిసంభావించు శ్రీచౌదరి
శునకున్ పుట్లకొలందిగానగు నమస్సుల్ వారియాదార్యభా
వనచే దాల్చెను నాకళారమణి డాపాదాన పెండారమున్

అనిపించు సాహసంబైన ధైర్యశ్రీల

నచ్చమ్ము మేరుశిలోచ్చయమ్ము

అగుపించు నెపుడు దయాధర్మకార్యాల

దానరాధేయుని తమ్ముడగుచు

రహియించు కార్యనిర్వహణదీక్షాబుద్ధి
కటివేల్పుమఱదికి గుఱుతుగాగ

వహియించు నెట్టిసభాపర్వమైనను
కృష్ణసారధ్యమ్ము గ్రేణిసేయు

ప్రథితకంటిపూడివంశాబ్ధిచంద్రుండు
మధురమంజుమృదులమానసుండు
విశ్వమానవుండు వీణ్ణాజుచౌదరి
విలువకట్టె నాదు పలుకుచెలికి

శ్రమలన్ తన్ని నిరంతరవ్యధల భూస్థాపమ్ముగావించి యు
త్తమసాహిత్యము సృష్టిజేసిన ననున్ ధర్మజ్ఞులై దాతృతా
ధ్వమునం దెప్పుడు సాగు చౌదరికృపాభావమ్ముచే నాయదృ
ష్టముపండెన్ రచియింతు నిర్భరమహాసాహిత్యసంభారముల్

ప్రతిభన్ గాంచి శిరమ్మునూపి కులవర్గంబున్ సమీక్షింప కు
న్నతమర్యాదలుగలు కై తలకు నానందించి యెన్నెన్నో స
త్కృతులంజేసిన నేటిదాతయగు శ్రీశ్రీకంటిపూడ్యన్వయో
న్నతునిన్ చౌదరినిన్ దలంచెదను డెందానన్ కృతజ్ఞుండనై

హర్షముతోడ నాహ్వనసంఘాధ్యక్ష
 పీఠాన నిలిచిన విశ్వహితుడు
 శ్రమజీవుల క్షుధానలజ్వాలలో రేగు
 నుబ్బునెర్గిన కార్మికోత్తముడు
 నాజూకు గల కాకినాడపురానకు
 ప్రవచింపగా తొలిపౌరవరుడు
 ఋశము మెచ్చుచు హితాహితములన్ గుర్తించి
 త్రోవలో నడచెడు ధీవరుండు

ప్రథితయశుడు జ్యోతుల సీతరామమూర్తి
 ప్రథమపౌరుడు నా వామపాదమునకు
 నరుసమందగ పసిడిగగ్గెరను దొడిగె
 తెలుగుసాహిత్యచరిత్రలో నిలిచిపోవ

తొలి యలసానివెద్దనకు తోరముగాగ పసిండిగగ్గెరన్
 చెలిమి వహింపగాదొడిగి నేటికి నీకవితా ప్రపంచమం
 దలరిన కృష్ణభూపుని విధాన కవిత్యచరిత్రలోన జ్యో
 తులకులదీప! నిల్చెదవు తోషణమొప్పుగ బ్రహ్మకల్పముల్

మీమూలమున తెల్లుభాషకు సమున్నేషస్థితుల్కల్తె భా
 షామూర్ధన్య! భవన్మహారచన లీసాహిత్యలో కాన కెం
 తేమోదమునుగూర్చి గౌరవము నిండిపించె మీమేల్మివి
 ద్యామాధుర్యసుభాషితాలకు దొణప్పా! నా నమస్కారముల్

చరితల్చూడని యక్షగానములకున్ చారిత్రమందించి యూ
 పిరివోయించినయట్టి ధీమణివి యస్వీ. జోగరాయా! యశోం
 బరవీధిన్ విహరించు మీ పలుకులమ్మన్ గాంచి సంతోషమం
 దిరి సాహిత్యకులిప్తు మీరిడిన సందేశానకున్ జోతలా

సాగసుల్ సిమ్మెడు నాండ్రభాషకు యశస్సున్ గూర్చు
పాశ్చాత్యులే
 పొగడన్ బోధనసన్నివచ్చిన గుణాంభోరాశి! మీవాక్కులో
 నెగడున్ సుందరతాప్రబోధములు నందిపించు మీవార్తకున్
 అగుతన్ దోయిని కొత్తపల్లికులదీపా! వీరభద్రదాభిధా!

మాయయు మర్మమింతయును మాటకునైనను లేనియట్టి శ్రీ
 బాయనవంశజున్ మధురవాగ్మిని వక్త్రశిరోమణిన్ జగ
 చ్చేయముగోరుకొన్న గుణశిష్టుని పాత్రునికౌత వందనా
 లీయెడ సత్కవిత్వమన నెంతయుపొంగిన కారణమ్మునన్

నాడు కనకాభిషేకమ్ము నాకు వేడక
 ఘనులు కొనియాడ చేయింపగలిగినారు
 నేడుకూడను గండపెండేరపుసభను
 ఘనులు కొండాడ చేయింపగలిగినారు

నగరాలవలన జాషువ
 నిగరాలకవిత్వపద్మనేత్రకు కలిగెన్
 జగపెండేరపుసభ మీ
 దగుకృషిచే నేడు నేను దాల్చితి దానిన్

కారుణ్యమ్మున చౌదరిప్రభువు పక్కాసత్కృతిన్ నాకు నిం
 పారన్ చేయతలంప మీరొకరు, నాయందైన ప్రేమమ్ముతో
 సారధ్యమ్ము వహించినారలు సభాసంధాతలై నా నమ
 స్కారాలాంధ్రనయాగరా! వినయభూషా! పాతుగ్రీమన్మణీ!

ఒకకవి కేమికావలయు నుండుట కింతకుటీర మింత తిం
 డికిసరిపోవు బత్తెమ్ము కనీసపువస్త్రము లింతియేకదా!
 సకలమహీతలంపు సుఖశాంతులకోసము పాటుపడ్డ వా
 రికి కవులైనవారలకు తృప్తినొసంగని దేశమెట్టిదో?

నావర్గమొక్కటే సమస్తమునకున్ నాందీసుమీయంచు నే
 వేవో వాక్కుల నాడు విజ్ఞులకు లేదే హేతువాదమ్ము ప్ర
 జ్ఞావేశద్యము లొక్కవర్గమునకేనా గుత్త ? యీమాటలో
 జీవస్ఫోరకకాంతిలేదు ఫలియించెన్ నా తపస్సింతకున్

విద్యావార్ధల సన్నిధానమున నివ్వేళన్ ఋషిప్రోక్త మత్
 పద్యగ్రంథ సరస్వతీమ్ముదుపదాబ్జాతమ్ము గీలించె నీ
 హృద్యోత్కర్షపుపెండెరంపుసభ నాకిచ్చున్ సముత్సాహాదీ
 ట్కోద్యదీవ్యదనంతభావనలు నా కుర్విన్ తపఃప్లహ్నుడన్

నా కనకాభిషేకతెరుణమ్మున మెచ్చిన యాంధ్రసాహితీ
 లోకము నేడుగూడ తమలోని మహోన్నతసంస్కృతిప్రధా
 శ్రీకము సుదడింప నరుసెంతురుగాక సరస్వతీవధూ
 టీ కమనీయదృఙ్మధుర రేవకు లే వెటువంటి భేదముల్

మహితమైనట్టి రామాయణకావ్యమున్
 మేల్మీ నందించె వాల్మీకిమాని
 ధృతినిర్ధరింప భారతమును రచియించె
 పరమధర్ముడు పరాశరునికొడుకు

ఘనకాళికాంబ మోహనకటాక్షమ్ముచే
 ఘంటాన వ్రాసెను కాళిదాసు
 సమరరంగమున ధీచాతుర్య మలర గీ
 తావా.రజాపై యాదవకులుండు

మునుపు చదువులేని ఘనులై నవీరలు
 కవనవిద్య లరయగలిగి రెటుల?
 కవిత పూర్వజన్మగంధమ్మువల్ల నే
 కలుగుగాని చదువువలన గాదు

ఈసు మనస్సులో నెదిగి యెంతయు దుష్టపుచింతచే దుర
 భ్యాసములో మునింగిన దురాత్ములు దుర్జనులున్ కుసంస్కృతి
 వ్యాసులు పెచ్చుమీఱిన దివాణము దగ్ధముగాక యేమగున్?
 వ్రాసినవానివ్రాతకు తురాయి లభించినచో విశేషమా

ఘనుడగు చుండువంశజుడు గాఢయశస్కుడు తెలుకైతకూ
 తనిడు రసజ్ఞశేఖరుడు ధర్ముడు శ్రీహరిరావు నా కళా
 వనితకు కాన్కగానొసగె బంధురతోషముతోడ చౌదరి
 ఘనునకు మారుగానిలిచి కైతకు నేడొక పండుగయ్యెడిన్

మేటిదే నట్టి పుష్పకిరీట మొందు
 నా శిరస్సీమ నలరించి నామ కవన
 విజయలక్ష్మిని వినుతించి పెద్దచేసె
 రసికతామూర్తి కొప్పాక రామకృష్ణ

తాండ్రీపాపయ్యసర్దారు ధైర్యశ్రీకి
 ఆకరంబైన తాలూక నాది
 కవితావిపంచికాగానమ్ము మాఠ్రోగ్గు
 పేరొందు పెదపెంకి యూరు నాది
 గీర్వాణభారతకృతి రచించిన మహా
 కుశలుడౌ వ్యాసర్షి కులము నాది
 మహిళలక్షణమైన మానవతావాద
 భావాన నడచెడు త్రోవనాది

ఏను కవిసార్వభౌముడ! ఏను విశ్వ
 నాథ శిష్యుండ! సాహితీనందనమున
 బెడగు కబ్బంపువిరుల గల్పించినట్టి
 భువనహితుడ! జ్ఞానానందకవిని నేను.

BCI

నేటిహరిజనకవులలో నీవును జాషువాగారును రెండు
శిఖరములవలె నున్నారు. ఆంధ్రకవితాశారద మీ
యం దీరీతిగా నృత్యముచేయుచున్నందులకు నా
హృదయ మెంతేని సంతోషించుచుండును.

— 2-11-1963

చిరంజీవి జానానందకవి నాకు శిష్యుడు. ఈనాటి
కవులలో నుత్తములలో నొకడని చెప్పినచో శిష్యాభి
మానము కానేకాదు. ఇతడు గొప్పకవి. పద్యరచన
ధారాశుద్ధికలిగి సంస్కృతమధురసమాసభూయిష్టమై
యుండును. ఇతని నీపద్య మదొకనడక నడచును.

— 23-3-1966

ఆధునిక కవీశ్వరులలో నిస్సందేహముగా నీకు స్థాన
మున్నది. నీకొక శైలి కలదు. నీపద్యలక్షణము నీదిగా
నేర్పాటైపోయినది.

— 4-1-1976

— కవిసమాఖ్య విశ్వనాథ సత్యనారాయణ

మనమ ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనాపర్చిక

పుస్తకం సంఖ్య	AOUA101B110
పుస్తకం పేరు	పిల్లవర్ణాని
తారీఖు	31 December 2025
మొదటి లాభి	yes
వెనుక లాభి	yes
మొత్తం పేజీలు	171
పర్చి సైజు పేజీలు	no
భాష పేజీలు	CF, 3, 5, 7, 9, 13, 15
లేని పేజీలు	no
తయారు చేసినది	Nandini
పేజీలు విడదీసినది	no
స్కాన్ చేసినది	Nandini
పర్యక్త చేసినది	MADHU MATHI
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీలో చేసినది	
స్కాన్ చేసినది	
పరిశీలన	good.